

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Do „Dziennika” dołącza się co tydzień „SPORT POMORSKI”.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 5—6 po południu.
Redaktor naczelny przyjmuje od godziny 11—12 przed południem.
Rekopiesów niezamówionych nie zwraca się.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 30.
Filje: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 2 — w Toruniu, ul. Mostowa 17
w Grudziądzu, ul. Groblowa 5.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agencjach 2,75 zł. miesięcznie, 8,25 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3,11 zł. miesięcznie, 9,33 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 5,00 zł., do Gdańska 4,00 guld., do Niemiec 4,00 mk., do Francji i Ameryki 7,50 zł. miesięcznie.
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma, a abonenci nie mają prawa do odszkodowania.

Telefony: Redakcja 326, Naczelny redaktor 316, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Filje: Bydgoszcz 1299, Toruń 800, Grudziądz 294.

Numer 193.

BYDGOSZCZ, czwartek dnia 23 sierpnia 1928 r.

Rok XXII.

Uznanie z ust Niemca. I cierpliwość polska się skończy.

(Dokończenie.)

Gdynia? To wielka kwestja prestiżu Polski, jej dostęp do morza, jej port.

Historja jej powstania jest interesująca. Gdynia, położona na drugim krańcu zatoki Gdańskiej, tak, że się stąd wyraźnie widzi wieżę kościoła Marjackiego i żóraw olbrzymi z stoczni Schichau'a, była pierwotnie wioską rybacką. Kiedy powstała Polska niepodległa, chciano z Gdyni zrobić kąpielisko morskie, aby w ten sposób konkurować z Sopotami, należącami do Wolnego Miasta Gdańska. Upatrzone na ten cel Gdynię — i było wyrazem mody i patriotyzmu zbudować sobie willę na stromym gdynińskim wybrzeżu. W ten sposób powstała dzielnica letniskowa obok wsi rybackiej. O planach budowy portu nie było jeszcze mowy.

Potem nadeszła wojna polsko-rosyjska. Sprzymierzeńcy Polski posyłałi materiał wojenny, a niemieccy robotnicy portowi w Gdańsku wzbraniłi się go wyładować. W rok później powstał projekt rozbudowy Gdyni nie jako kąpieliska morskiego, lecz jako wielkiego polskiego portu morskiego. Przyczyna i skutek? Chwilowy zbieg okoliczności? Z aktów się o tem niczego nie dowiemy. Dość, że zadecydowano Gdynię rozbudować na port polski.

W Gdańsku tyle mówiono o Gdyni, że postanowilem pojechać i ją zobaczyć. Wizy dostarczył mi urząd polski w Gdańsku jak najprzejmiej i jak najszybciej, w rękę wciśnięto mi materiały o nowym porcie, zameldowano moją wizytę — i w Gdyni czekała na mnie łódź władz portowych z biegłym i świadomym rzeczy przodownikiem. Pierwsze wrażenie o Gdyni, do której jedzie się z Gdańska kwadrans pociągiem pospiesznym, osobowym zaś pół godziny, zresztą bez nadmiernego nagabywania władz naczelnych i granicznych, można ująć w następujące słowa: od budy drewnianej do głównego dworca jest tu krok tylko.

Tak, albo podobnie powstają miasta amerykańskie.

Trzy czy cztery lata temu dworcem w Gdyni była buda drewniana; dziś jest dworzec w nowoczesnym stylu, z wszelkim komfortem, w nowych czasach zwyżczajnym. Kiedyś wieś stanowiły rozrzucone, mechem porośłe chaty rybackie; dziś widzi się wytyczony plan miasta o mniejwięcej 100.000 ludności. Baraki z blachy falowanej, chaty rybackie, szkieletowe kamienice, gmachy administracyjne, ratusz, a obok znów chaty rybackie i baraki, na krańcu miasta nowoczesna, kubistycznie zbudowana dzielnica fabryczna: wszystko to jakoś bezładne i pogmatwane, rozrzucone lub ściśnięte, połączone piaszczystymi drogami, w których się brodzi; ale już wyładowują kamienie na bruki.

A teraz sam port: Zdziwiałem jest, co w trzech latach, od początku budowy, zrobiono. Powstał tam port wojenny dla małej polskiej floty, wybudowano tam dalej potrzebne nadbrzeża dla towarów i węgla, tam wybagrowano olbrzymie masy torfu i piasku, tak, że do portu dostęp mają nawet wielkie statki, zanurzające się do ośmiu metrów głębokości.

Ten szybki sposób budowania można zrozumieć tylko wtedy, jeśli się słyszy, że blisko 4—8.000 ludzi pracuje dzień i noc na trzy zmiany, szczególnie, by wykonać wielkie bloki betonowe dla nadbrzeży. Rozwój portu jest na ogół pomyślny i dziwnemby było, gdyby tak nie było, gdyż wszelkimi środkami kupieckiej polityki handlowej (wolność

Z powodu nowej noty Waldemarasa.

Warszawa, 22. 8. (tel. wł.) Naczelnik wydziału M. S. Z. p. Szumlakowski powrócił z Kowna. Zdał bezzwłocznie sprawę z rozmów kowieńskich min. Zaleskiemu i doręczył mu odpowiedź Waldemarasa na notę polską. W nocy swej datowanej z 20 bm. Waldemarasa odpowiada na ustęp noty polskiej dotyczącej p. Hołówki i utrzymuje, że na konferencji w Królewcu ustalono regulamin konferencji przewidujący przesów delegacji i że żadna zmiana prezesa nie została dotychczas notyfikowana. Waldemarasa odrzuca stanowczo propozycję polską zwołania konferencji

w Genewie. Ma żal z powodu opóźnienia rokowań i całą winę składa na Polskę.

Nota Waldemarasa jest tak niepoważna i wykrętna, że właściwie niema cełu zapoznać się z jej treścią. Widać, że Waldemarasa nie chce porozumienia z Polską i dlatego przewleka rokowania wysuwając nieustannie zarzuty formalne. W tych warunkach rząd polski będzie musiał rozważyć, czy dalsze prowadzenie bezpośrednich rokowań z Waldemarasem jest wogóle celowe i czy nie należałoby uważać wszelkie próby polskie w tym kierunku za wyczerpane.

Socjaliści niemieccy potępiają budowę pancernika...

Ale pozostają w rządzie. — Nowy dowód ich obłudy.

Berlin. (AW) Na licznych zebraniach socjal - demokratów grupy lokalnej w Bielefeld przemawiał wczoraj min. Rzeszy niemieckiej Severing, na temat „Pancernik a rząd Rzeszy”. Mówca podkreślił, iż partja socjalistyczna nie myśli ustępować z rządu z powodu pancernika, gdyż chce zatrzymać władzę, którą raz posiadała. Socjaldemokraci uważają za bardzo niewłaściwe użycie pieniędzy na budowę pancernika. Przedewszystkiem bowiem należy uchwalić ustawy, odnośnie co do polity-

ki administracyjnej, które mają służyć dobru warstw pracujących.

Stanowisko socjalistów niemieckich w sprawie pancernika odpowiada niestety zupełnie niemieckiemu sposobowi myślenia i postępowania, który tworzy nieprzebytą przepaść między teorią a praktyką, rozumem „czystym” a praktycznym. Tak też np. Niemcy krzyczą najgłośniej o pokoju, a w rzeczywistości gotują się do wojny zaborczej.

Prusy Wschodnie zaniepokojone.

Kowno, 22. 8. (tel. wł.) Jak donosi „Litauische Rundschau” z Królewca, na posiedzeniu przywódców kół regionalnych partji niemiecko - narodowej przyjęto następującą uchwałę: Ludność Prus Wschodnich zaniepokojona jest zamiarem Polski opanowania Litwy, o-toczenia Prus Wschodnich i wcielenia ich do Polski. Dlatego rozstrzygnięcie

zatargu polsko - litewskiego w duchu pomyślnym dla Polski wróży wielkie niebezpieczeństwo dla Prus Wschodnich. Koła żądają, aby rząd niemiecki niezwłocznie poczynił kroki energiczne w Londynie, Paryżu i innych stolicach celem wykazania, że niepokoje Europy wschodniej przez Polskę jest nieznośne.

Znaki kontrrewolucyjne na niebie sowieckim.

Moskwa. (AW) W ostatnich czasach na Kaukazie wzrosła ilość indywidualnych zamachów terrorystycznych. W Bielekanach nieznanymi sprawcami zamordowali strzałami rewolwerowymi, przewodniczącego rejonowego Sowietu Abdulla Dana. Sprowadzony on został

podstępem do jednej z kawiarni przy wchodzeniu do której został zastrzelony. W rejonie Kramatorskim na Kubaniu zamordowany został działacz komunistyczny Miroszkin. Sprawcami mordu byli włościanie, którzy zamordowali Miroszkińską ciosami siekiery.

podatkowa, przywileje taryfowe itp.) ściągają się dżdżaliny ruch handlowy. Szereg firm stworzył już swoje oddziały w Gdyni, a linje okrętowe, przedewszystkiem francuskie, zaczynają zaprowadzać stałą komunikację. Także środkami państwowymi wybudowana polska flota handlowa daje, rzecz jasna, pierwszeństwo narodowemu portowi, który zresztą i dziś jeszcze nie zaniedbuje swego rozwoju jako kąpielisko morskie.

Mój przewodnik, polski inspektor portowy, pokazuje mi z widoczną dumą, czego tu dokonano. Uprzedzenie do „polnische Wirtschaft” („polskiej gospodarki”), które zresztą istniało w Gdańsku, niestety, jeszcze w pierwszych latach po przewrocie, załamuje się.

Kiedy rozmawiam z moim przewodnikiem o możliwościach powrotu do Gdańska, daje mi skwapliwie odpo-

wiedź, by wreszcie z czarującym uśmiechem zwrócić mi uwagę na to, że mogą powrócić do Sopot także polskim statkiem salonowym. Któż mógłby się oprzeć tej naiwnej radości, tej szczerzej dumie?

Pojechałem do Sopot polskim statkiem, urządzonym nowoczesnie i elegancko, spoglądając na oddalające się miasto portowe, które stanowi dla Gdańska groźną konkurencję.

Zdania o przyszłości obu portów są bardzo podzielone. Polska teza brzmi mniej więcej tak: Polsce z swemi 30 milionami mieszkańców mogą, przy wzrastającej konsolidacji, być potrzebne dwa porty. Trzeba będzie nad tem pracować, by ruch obu portów znacjonalizować, aby nie dopuścić do niepro-

duktywnej konkurencji. Urzędowo stoi się po polskiej stronie na tem stanowisku, że do harmonji pomiędzy obu portami dojść może. Praktycznie oczywiście domagają się polscy członkowie władz portowych Gdańska, aby port gdański się rentował, podczas gdy Gdynię uważa się za monument narodowy — i dla Gdyni na razie bądź co bądź nie szczędzi się ofiar. Szanse obu portów są zatem nierówno podzielone; wygląda to tak, jakgdyby polski port chciał port gdański swą konkurencją zniszczyć. W samym Gdańsku przychyłają się częściowo do zdania, że bądź co bądź na długi jeszcze czas oba porty obok siebie znajdą swoje zajęcie, że jednak w okresie przejściowym polski port dzięki protekcji państwa polskiego gdańskiemu portowi zrobi duże trudności. Cała linja polityki polskiej w stosunku do Gdańska zmierza — zdaje się — głównie do wytargowania politycznych praw za gospodarcze korzyści. Jedno jest pewne: gdańskie władze portowe będą musiały podjąć duże zabiegi, by konkurencji Gdyni poddać.

W Gdańsku to też całkowicie zrozumiano i rozpowszechniane jeszcze przed kilku laty pod wpływem niemiecko-nacjonalistycznego rządu gadki, że Polska wogóle nie jest w stanie podobny port zorganizować, że Gdynia zamulona zostanie przez piaski itd. zamilkły całkowicie. Gdańsk uczy się poznawać swego gospodarczego przeciwnika, a przez to i jego pracę szanować.

Tem dochodzimy do rozważenia sytuacji Gdańska w całości: narodowo, kulturalnie i uczuciowo są Gdańszczanie Niemcami i skłaniają się do połączenia; przeczność gospodarcza mówi im natomiast, że bez Polski są niczem i żadnego nie mogą mieć znaczenia. Poprzednia niemiecko - nacjonalistyczna władza umiała uczuciową stronę Gdańszczan rozbijać; nowa władza stara się doprowadzić do współzycia z Polską i niewątpliwie słuszność ma jeden z czołowych polityków, który mi powiedział, że najlepszym zabezpieczeniem niemieckości w Gdańsku jest utrzymanie poziomu życia gdańskiego obywatela i robotnika pod względem kulturalnym i gospodarczym na jaknajwyższym szczeblu.

Przejście z bezhistorycznej idylli do okresu historycznego nie może się odbyć bez wahań, niepewności i niepowodzeń. Zatem znajduje się Gdańsk widocznie w okresie przejściowym, który dlatego tylko jest szczególnie trudny, ponieważ przyplwowi świeżego życia nie sprzyja.

Jako ilustracja do tego niechaj posłuży fakt następujący: zdarzało się często, że niektóre gałęzie przemysłu, które pierwotnie chciały się osiedlić w Gdańsku, ostatecznie zrażały się niepewnością sytuacji politycznej i porzuciły swoje plany, albo przeniosły się do Gdyni. Władza Gdańska musi sobie przedewszystkiem postawić zadanie wyeliminowania tej niepewności coraz bardziej, a może to zrobić, im silniejszą się okaże kulturalna autonomia Wolnego Miasta.

Uzgodnienie narodowych uczuć z koniecznościami gospodarczymi, odparcie politycznego i kulturalnego wynaradawiania, równoczesne jednak rozwinięcie własnego silnego życia: oto właściwe zadania, przed które Gdańsk jest postawiony. Stare hanzeatyckie miasto pochwycił na nowo wir historii, idylla skończyła się; pozostaje wiara i nadzieja w przyszłość, opartą na własnych siłach.

Dr. Werner Mahrholz.

Temi dniami ukaże się książka świeżo wydana własnym nakładem autora przez „Bibliotekę Polską” w Bydgoszczy, p. t.

OKULTYZM (Parapsychologia)

Henryka Wołodkowicza

Celem tej pracy, zaznajomienie szerszej publiczności z tą dziedziną wiedzy.

Żądać we wszystkich księgarniach!

22254

Kronika telegraficzna.

Targowiszce, 22. 8. (tel. wł.) Marszałek Piłsudski po swym przyjeździe przyjął dziennikarzy rumuńskich. Na ich prośbę napisał autograf, w którym podkreśla znaczenie przyjaźni polsko-rumuńskiej.

Warszawa, 22. 8. (tel. wł.) Po powrocie premiera Bartla w ciągu bież. tygodnia zwołane będzie pierwsze po feriach letnich posiedzenie Rady ministrów. Omawiane będą m. in. sprawy ministerstwa oświaty. Potem wyjeżdża na wypoczynek minister oświaty p. Świtalski.

Warszawa, 22. 8. (tel. wł.) Ministerstwo pracy i opieki kończy opracowanie projektu ustawy o opiece nad macierzyństwem. Ustawa nałożył na samorządy obowiązek budowy i utrzymania specjalnych zakładów dla matek.

Warszawa, 22. 8. (tel. wł.) Ministerstwo skarbu opracowało projekt **przewodawstwa celnego**. Projekt ma być wniesiony na sesję jesienną Sejmu.

Warszawa, 22. 8. (tel. wł.) Przybył tu książę Sakol generalny dyrektor służby zdrowia w królestwie Sjamskim. Chce się zapoznać z organizacją służby zdrowia w Polsce.

Nowe 5-złotówki.

Mennica państwowa rozpoczęła już wybijanie nowych 5-cio złotych srebrnych monet. Będą one puszczane w obieg w ilości 28 milionów sztuk.

Rozbicie samolotu wojskowego.

Warszawa, 22. 8. (tel. wł.) Pod Warszawą spadł samolot wojskowy, prowadzony przez pilota 2 plk. lotniczego z Krakowa. Samolot był w drodze z Lidy do Krakowa. Samolot uległ zniszczeniu, pilot wyszedł cało.

Delegacja polska do Genewy.

Warszawa, 22. 8. (tel. wł.) Na sesję Rady Ligi wyjeżdża delegacja polska w następującym składzie: przewodniczący min. Zaleski, delegaci pp. Sokal, i wicemarszałek senatu Gliwic, zastępcy b. min. Chodźko, poseł polski w Bernie Modzelewski, poseł na sejm Graliński (Wyzwolenie), poseł polski w Rydze Łukaszewicz. Pozatem w skład delegacji wchodzi: naczelniczy wydziałów M. S. Z. Hołówko i Tarnowski, radca Szumlakowski i radca ambasady w Paryżu Arciszewski, radca prawny Rundstein, Guenther i Dygat.

Tragiczna śmierć dwu studentek w Tatrach.

Zakopane, 22. 8. (tel. wł.) W Tatrach po stronie czechosłowackiej w przepaści pod południową ścianą t. zw. „Ostrego Szczytu” turyści natknęli się na **trupy dwu młodych kobiet**, które spadły w czasie wspinania się i zabiły się na miejscu. Z ich dokumentów okazało się, że są to dwie studentki, **Zofia Krukowska** studentka Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie i **Jadwiga Hanowska**, studentka Uniwersytetu warszawskiego. O tragicznym wypadku zawiadomiono policję polską i pogotowie tatrzańskie oraz rodziny obu tragicznie zmarłych. Rodziny przybyły do Zakopanego i starają się o sprowadzenie zwłok z Czechosłowacji do Polski.

Pobór do wojska w Rosji.

Moskwa, 21. 8. (Rps.) W prasie sowieckiej ukazał się dekret rady komisarzy ludowych o powołaniu poborowych do czynnej służby w wojsku sowieckim. Pobór rozpocznie się 1 września rb. i obejmować będzie odrazu dwa roczniki, czyli urodzonych w 1905 i 1906 roku. Od poboru zwolnieni są wyłącznie pracownicy GPU i milicji sowieckiej.

* * *

Tempora mutantur... Czasy się zmieniają. Przed dziesięć laty krzyczeli bolszewicy: „Precz z przymusową służbą wojskową!” — Dziś, gdy wszystkie inne kraje myślą o rozbrojeniu, Rosja sowiecka wzmacnia swój militarizm.

Pomorska Wystawa

Ogrodniczno-Przemysłowa

w Toruniu

20294

od 28 lipca — 4 października 1928 r.

Na brzegu i w głębi Kaszub.

(Wrażenia z wycieczki dziennikarzy pomorskich)

V.

Goście „ne-bele-jake” nawiedzili dom kaszubskiego szlachetki. Poseł Dąbrowski, jego kochana **białka** (żona) i krzepki jeszcze ojculek witają redaktorów grzecznie u proga, pokazują gospodarstwo i inwentarz a potem sadzają gościnnie za stołem.

Wytoczyli antałek piwa.

Pan poseł wygłasza orację w rodzinnej **gwarze Beloków**. Co się tyczy wymowy, mamy dwa rodzaje Kaszubów — tzw. Lasaków i Beloków.

Ci ostatni nie wymawiają L, Y wymawiają jak E, n. p. reba, miękczonia nie znają (czetać, dzeć, cełę).

Choć stół się uginają od zastawionych mis z jadem, gospodarz jak **każdy rolnik narzeka** na swą „nedolę”... Widząc, że się znacząco uśmiechamy, uderza w stronę uczuciową i patriotyczną:

— Niech ta zgoda przy stole będzie wzorem dla wszystkich partyj i całego kraju... Niema Kaszub bez Polonji, złączmy się na wieki!

Przemawia drugi Kaszuba, Ruchniwicz z Wejherowa, radując się, że może oglądać tych, co go czytać po polsku uczyli.

Zabawa przybrała echę swobodną i swojską, niewymuszoną. Wiwatowano, śpiewano i podnoszono się w górę. Trwałoby to niewiem jak długo, gdyby nie tubalny głos czuwającego nad nami starosty Lipskiego: — Panowie! Jedziemy dalej...

Z Donimierza do **Żarnówca** jest „godny” kawałek drogi, dlatego wcale się nie ociągamy. Droga prowadzi znowu na północ. Mijamy **Szemud, Przetoczyno** i zalesione wzgórza, przytykające bezpośrednio do Wejherowa. Miasto z tej strony oglądane, wydaje nam się jeszcze piękniejsze.

Czego nie możemy zapomnieć. Przed południem zwiedziliśmy w **Wejherowie** zakłady głuchoniemych, stację psychiatryczną (powiedzmy lepiej **dom warjatów**) i etap emigracyjny. Całość położona jest w uroczym parku.

Krajowy zakład głuchoniemych, teraz jedyny na Pomorzu, istnieje tutaj od r. 1922, trzy inne znajdują się za granicami Rzeczypospolitej w Malborku, Człuchowie i Gdańsku. Zakład wejherowski, wychowujący 120 dzieci, ma dzielnego kierownika-pedagoga specjalistę w osobie **p. Fr. Jereczka**. Nauczanie głuchoniemych nie jest rzeczą łatwą. Wśród głuchoniemych przeważają chłopcy. Niemoła nie jest dziedziczna. Dowiadujemy się, że pewna rodzina w okolicach Lubawy ma aż siedem **dzieci głuchoniemych!**

— A jak tam z warjatami?

Mówi się, że z **głupimi** niema żartów, a jednak czasami uśmieć się można, tylko nie tutaj.

Nasze panie, bardziej wrażliwe, popłakały się, — patrząc na umysłowo i fizycznie nierozwiniętego chłopca, wykrzywiającego twarz epileptycznie, wy-

ZADAJCIE WSZĘDZIE ŚWIATOWEJ MARKI PEPEGE
POLSKI PRZEMYSŁ GUMOWY I A.W. GRUZIADZU.

OBUWIA
SPORTOWEGO LUDOWEGO TENISOWEGO

TANIE-TRWAŁE-ELEGANCKIE

IOPON DO ROWERÓW
CENY DETALICZNE

OBUWIE LUDOWE Z PRZYSZYWANĄ PODESZWĄ N°35-41 z 5.40.
OBUWIE SPORTOWE Z PRZYKLEJONĄ PODESZWĄ N°35-41 - 6.50.

Francja a nowy pancernik niemiecki.

Paryż, 21. 8. (tel. wł.) Wiadomość o nowych zbrojeniach morskich Niemiec wywołała na łamach prasy francuskiej żywą dyskusję.

Opinia ogółu tutejszego podkreśla różnicę pomiędzy słowami socjalistów a ich czynami.

Na zewnątrz Niemiec socjaliści niemieccy posługują się swymi zasadami dla żądania rozbrojenia.

Prasa lewicowa, z „Ere Nouvelle” na czele, oświadcza, że nowi ministrowie niemieccy pragną za wszelką cenę osiągnąć sukces tak w sprawie „Anschlusu”, jak i w sprawie ewakuacji Nadrenji, aby zgnębić prawicę, znajdującą się pod kierunkiem hr. Westarpha.

Metoda taka — zdaniem prasy francuskiej nie może budzić zaufania.

„Europa” jest okrętem wojennym.

Alarm wśród admiralicji angielskiej.

London, 22. 8. (tel. wł.) Wśród admiralicji angielskiej wywołała zaniepokojenie wiadomość o konstrukcji niemieckiego okrętu „Europa”, który ma słu-

żyć komunikacji osobowej. Okręt ten kształtem kadłuba przypomina **okręt wojenny**. Tylko w czasie pokoju Europa ma służyć do przewozu pasażerów.

dającego z siebie głosy nieludzkie, przeraźliwe. Lekarz-psychiatra **Dr. Kopicz** (dawniej był dr. Kawczyński z Bydgoszczy) objaśnia, że u chłopca tego mózg jest mniejszy, niż u psa. Pies jest rozumniejszy od niego.

Wielu chorych na umyśle miewa urojenia, widzą diabła, niektórym się zdaje że są wielkimi ludźmi... **Cierpiących na megalomanię w żadnym społeczeństwie nie brakuje**. Umieszcza się tu jedynie najniebezpieczniejszych — opowiada doktor, bo by miejsca nie starczyło.

Oprócz idiotów z urodzenia są tacy, którzy popadli w obłąd skutkiem jakiegoś nieszczęścia. Zawiedziona miłość, pijaństwo, choroby płciowe, oto najważniejsze przyczyny. Są też nieszczęśliwe ofiary grypy, padło im na umysł... Kilku jest **furjatów**. Można z nimi nawet rozsądnie rozmawiać.

Jest jeden **dawniejszy milioner**, który straciwszy prawie cały majątek wskutek inflacji, i nieszczęsnej waloryzacji — postradał jednocześnie zmysły. Co dzień się zrywa i chce biec do banku... rozmówić się z dyrektorem w cztery oczy, lecz go nie puszczają. Każdy się pociesza, że otrzyma urlop. Żyją tą nadzieją. Teraz dopiero rozumiem, dlaczego „nadzieja jest matką głupich”...

Otoczenie pociąga, zaraża. Trzeba prędko stąd wyrwać. Dozorcy oprócz dłuższych urlopów mają w miesiącu 190 godzin wolnych i muszą mieszkać za murami zakładu, przy rodzinie, zdala od warjatów.

Spieszmy w **inne otoczenie**, na najdalej kraniec Rzeczypospolitej, tam gdzie **Piaśnica** swe wody leniwie toczy do Bałtyku. Tu jest **granica polsko-niemiecka**. Punkt bardziej na północ wy-

sunięty niż Wilno. Niby drugi Mohort pełni tutaj straż ziemianin z Kaliskiego, **Wiktor Zipser**, dzierżawca pięknie zagospodarowanych majątków skarbowych: Żarnówca i Odargowa, rolnik zamilowany, który zastał wszystko zdewastowane a zrobił „Musterwirtschaft”.

Klimat tu ciężki, lud na pozór ponury, zamknięty w sobie, ale dusze bratnie.

Mieszkańcy pogranicza realnie na życie patrzą, nie są szowinistami, pragną żyć w zgodzie z sąsiadami, tylko w tem sek, że sąsiad nie chce. **Władze niemieckie** — uskarża się ks. prob. Reich — **nie puszczają wiernych na odpust do Żarnowca**, a u siebie ich wynaradawiają. Uboga parafia żarnowiecka przez nieszczęśliwe pociągnięcie linii granicznej straciła masę owieczek. Po tamtej stronie pozostało nawskróś polskie i katolickie **Wierzchucino**. Targowano się o torfowiska i zdroje, a przeszachrowano dusze ludu kaszubskiego...

Zwiedzenia godnymi zabytkami sztuki są **kościół pobenedyktynski i resztki klasztoru w Żarnowcu**. Setki letników tu zagładają. W skarbcu znajdują się cenne antyfonarze i bogato haftowane ornaty. Przed rokiem kościelny ukradł perły ze skarbcza...

Przed odjazdem ludność prosi, abysmy poruszyli na łamach prasy sprawę **obwałowania ujścia Piaśnicy**. Wicher nanosi tu tyle piasku, że tamuje odpływ wody! woda zalewa łąki. Całe szczęście, że tu nie pobudowano portu; bo z piaskiem byłoby gorzej.

Serdeczny uścisk dłoni, żegnamy miłych gospodarzy i starostę.

Nie każdy powiat ma takiego.

Kaszuby na zawsze w milej nam pozostały pamięci

St. N.

Start olbrzymów.

Spuszczenie na wodę okrętów transatlantycznych „Europa” i „Bremen”. — Ambasador Shurman w Hamburgu, prezydent Hindenburg w Bremie. — Prasa, publiczność, udział ludności. — Parę danych o 46.000-tonowych olbrzymach.

(Od własnego korespondenta).

Hamburg-Brema, w sierpniu.

Oba miasta w świątecznym stroju chorągwi, biało-czerwonej hamburskiej, nieledwie polskiej i podobnej w paski, bremeńskiej. W Hamburgu zwarjowany port, w Bremie całe miasto. Tu i tam policja bezradnie rozkłada ręce: ruch statków i pojazdów nie daje się regulować! Dachy przystani okrętowych, budynki stoczni, okoliczne domy mieszkalne — wszystkie przepełnione. Cuda akrobacyki przechodzą niepostrzeżenie. W obu miastach jest spuszczenie na wodę wydarzeniem dnia; chodzi przecież o największe okręty niemieckiej flotyli handlowej po wojnie, mniejsze co prawda od dawnego „Vaterlandu”, płynącego obecnie jako „Leviathan” (mów „Liwajesen”), ale zaopatrzone w najnowsze zdobycze techniki i komfortu.

Każdy tłumaczy, w Hamburgu i Bremie, na dworcu, u fryzjera, w kawiarni i na ulicy: Praca niemiecka nie da się zgnieść; żaden Traktat Wersalski nie pomoże; zabrali nam i zniszczyli okręty; wybudowaliśmy nowe, za pieniądze, które przyszły do nas z Oceanu. Jesteśmy w „dicke Freundschaft” ze Stanami Zjednoczonymi, panem świata; nie boimy się zawłaci anglosaskiej, nie boimy się konkurencji zagranicy. Te i tym podobne oświadczenia robione są zresztą nie agresywnie, ale w poczuciu własnej siły i wydajności pracy. Nie drażnią one cudzoziemca, ale pobudzają go do pobożnych życzeń. A no, nie święci garnki lepią; i nie odrazu Kraków zbudowano...

Północno-niemiecki Lloyd, drugie pod względem wielkości niemieckie towarzystwo okrętowe, jest najpoważniejszym konkurentem Hamburg-Amerika-Linie. Hapag jest panem w Hamburgu, Norddeutscher Lloyd — w Bremie. Przez Brema płynęły pod koniec zeszłego i na po-

czątku obecnego stulecia setki tysięcy najbiedniejszych polskich emigrantów, którzy, przez Mysłowice, Brema, na międzypokładzie, z zawiniętym w szmatę razowym chlebem, szli do Nowego Yorku, Chicago, Milwaukee i tylu innych miast i osad Dollaryki. Lloyd istnieje z górą lat osiemdziesiąt; ekspansja jego przypada jednak ostatnio dopiero na lata 1925-ty i następne: dzięki fuzji z Roland-Linie i paru innymi towarzystwami staje na mocnych nogach i zamawia dwa okręty olbrzymy, z których każdy, łącznie z załogą, przewozić będzie po 3200 osób.

W stocznjach, między stalowymi rusztowaniami, pośród ruchomych żórawi, stoją gigantyczne kadłuby. Na nędznej wysokości, tuż pod sta-

lową ścianą czubu okrętu, umieszczona jest trybuna — miejsce poświęcenia olbrzyma. Mikrofon z podwójnym celem: dla przekazania mów przez głośnik i dla transmisji radjowej. Butelka szampana dla dokonania chrztu okrętu; na butelce kwiaty, które pójdą w górę, zaraz po chrzcie i które zachowają na pamiątkę majstrzy na kadłubie, lub będą je odstępować gościom po parę marek za sztukę.

Na honorowych i prasowych trybunach tłoczne mrowie; wszystko stoi, jeden na drugim. Publiczność tłoczy się poniżej, wzdłuż kadłuba. Hamburg nie wystawił orkiestry. Brema ma ich parę. Koło mówcy Shurmana, berlińskiego ambasadora Stanów Zjednoczonych, matka chrzestna — córka wiceprezesa Lloy-

du. Hindenburg sam przemawia i sam rzuca butelkę o kadłub. Pogoda nie bardzo: w Hamburgu mży, w Bremie leje. Ale niemieckie słońce zna mores: Hindenburg wysiada mokry z otwartego samochodu, lecz, gdy wszedł a trybunę, pogoda się uśmiecha. Specjalne pociągi stoją na szynach: dyrekcyjne i prasowe. Przyjechaliśmy z Berlina, z Hamburga mkniemy do Bremy. W środę „Europa”, w czwartek zjeżdża na wodę „Bremen”; na wiosnę roku przyszłego ty i ja, co nam daj Panie Boże, możemy płynąć na grzbiecie olbrzymów do Nowego Yorku...

Brema, trzystutysięczne stare miasto, „wychodzi z siebie”: banki zamykają, urzędnicy prywatni „mogą sobie pójść na Stapellauf”; „Czy pan widział urzędnika, któryby nie poszedł?” — pyta golarz z sarkazmem „samodzielnego przemysłowca”. Wydano 40 tysięcy biletów dla publiczności; ani jednego samochodu nie można już zamówić; dziesięć autobusów prasowych posuwa się zółwim krokiem do portu. Hindenburg już na trybunie, brama stoczni zamknięta. Cały autobus — trzydziści chłopów i parę pań zrywa się i wrzeszczy przez szyby „Presse! Presse!”. Stróż otwiera bramę, pojazd wwała się na podwórze. Po chwili wszystko brnie w błocie i przygląda się uroczystości.

Osiemdziesięcioletni Hindenburg, w tużurku i w cylindrze, wyprostowany jak struna schodzi z mównicy. Dyrekcja stoczni przedstawia mu zasłużonych robotników, weteranów pracy. Hindenburg podaje każdemu rękę; niektórzy wysuwają pierwi spracowaną dłoń; jeden staruszek nie zdejmuje kapelusza; zbyt jest podniecony; Hindenburg, z cylindrem w rękę, ścisną mu dłoń. Potem mknie wszystko do zimnego bufetu. Z pół tysiąca ludzi było w Hamburgu; w Bremie jest przeszło trzy ty-

Polska policja na zagranicznych rowerach.

Główna komenda policji w Warszawie zakupiła 160 rowerów dla policji od zagranicznej firmy „Auto-Moto” z pominięciem wytwórczości krajowej.

Po otwarciu ofert okazało się, że oferta „Auto-Moto” była niższa od najniższej polskiej o 20 zł.

Po zarządzonej przerwie firmy krajowe obniżyły cenę do ceny francuskiej

t j. do 300 zł., zaś firma „Auto-Moto” do 230 zł., byle tylko utrzymać się przy dostawie.

Główna komenda policji zyskała wprawdzie na tej tranzakcji 11.200 zł., ale stało się to kosztem pogorszenia polskiego bilansu handlowego i z krzywdą dla gałęzi przemysłu, dotkniętej bezrobociem.

Samolot „Polonia” zmontowany będzie w październiku.

Polski samolot „Polonia”, na którym kpt. Kowalczyk i pilot cywilny p. Klisz odbędą lot transatlantyczny będzie zmontowany w październiku. Wobec niekorzystnych warunków atmosferycznych w tym czasie nad Atlantykem należy się liczyć z podjęciem lotu dopiero na wiosnę. „Polonia”, aparat konstrukcji włoskiej Caproni 73, jest dwupłatowcem, o rozpiętości skrzydeł 25 mtr., długości 15 mtr., wysokości 5.60 mtr. Powierzchnia nośna skrzydeł wynosi 143 mtr., kw., waga własna 3400 kg., obciążenie użyteczne 2,200 kg., razem więc

5600 kg. Do lotu transatlantycznego obciążenie podwyższone będzie do 6500 kg.

Samolot posiada dwa silniki „Jupiter”, chłodzone powietrzem, o sile 600 koni maszynowych. Silniki umieszczone są w jednej osi. Pomiedzy silnikami będzie umieszczony zbiornik oliwy. Zbiorniki benzyny ulokowane są w dolnym skrzydle.

Szkielet samolotu wykonany jest z rur stalowych i obciążony płótnem. Podwozie skonstruowane jest w ten sposób, że możliwym będzie utrzymanie się na powierzchni wody.

Dr. Antoni Marczyński.

61

NIEWOLNICE Z LONG ISLAND

Powieść współczesna.

(Ciąg dalszy).

— Mr. Mincing, o ile chce pan uniknąć wielu nieprzyjemności, to czas byłoby skończyć z tą lichą komedią, — rzekłam, podnosząc w górę skute kajdankami dłoń. No, oczywiście. Bardzo panią przepraszam, że musiałam się uciec do tak radykalnych środków, ale inaczej nie udało mi się panią tu ściągnąć. Sama pani to przyzna, prawda? — mówił, otwierając stalowe pierścienie. Potem podał mi ramię, do-wcipkując na temat moich rąk ścierniętych. Cóż miałam robić. Musiałam iść z nim krok w krok, sądząc, że cały ten niezwykły epizod będzie miał swój kres niebawem. Przecież zdjął mi kajdanki i błyskotliwą rozmową starał się zatrzeć wrażenie swego szalonego czynu. Kiedy przestąpiłam próg hallu, jakiegoś złe przecucia ścisnęły mi serce, lecz nie chciałam dopuścić do tego, by on spostrzegł, że się lękam, że zdołał mnie steroryzować. — To ma być ten lokal, który pan tak zachwalał? Hm, hall bardzo przywoity. To dziwne; znam napewno wszystkie lepsze lokale New Yorku, a tu jestem po raz pierwszy, — mówiłam, siląc się na ton swobodny, choć ustawiczna asysta czterech ponurych Hindusów zaczęła mnie serjo denerwować. Billy parsknął śmiechem. O wierzę, że jest pani tutaj po raz

pierwszy, — rzekł, kładąc dłoń na klamce jakichś drzwi.

Zawahałam się na progu, ale jedno brutalne popchnięcie wepchnęło mnie do wnętrza. Drzwi zatrzasnęły się ze złowrogim loskotem. Odwróciłam się na pięcie i ujrzałam przed sobą Billy'ego oraz przysadkatego grubasa, o wybitnie semickiej fizjonomji. — Pozwoli pani, że przedstawię jej mego współnika. Mniejsza o nazwisko. Tu wystarczą imiona. Szybkim ruchem zdjął lub raczej zdziął ze mnie futro. Grubas podszedł bliżej z wyciągniętą jak na powitanie dłonią. Oszołomiona szybkością rozgrywających się około mnie i tak niezwykłych wypadków, wysunęłam bezwiednie swoją dłoń, lecz w tej chwili tamta łapa, czerwona, spocona, wstrętna pochwyciła brylantową kolję, zawieszoną na mojej szyi i jednym szarpnięciem zdariła ją. Wydałam okrzyk oburzenia, zgrozy i bólu, bowiem złoty łańcuszek wżarł mi się w skórę na karku, zanim któreś ogniwo puściło. Okrzyk ten nie przebrzmiał jeszcze, kiedy cztery silne dłonie uwięziły moje palce i zdariły z nich wszystkie pierścienie, oraz śliczny zegarek, osadzony w bransolecie z brylantkami.

Poblądzie, drogi przyjacielu. Wydaje ci się, że już przeniknąłeś tajniki zagadki. Tak i ja myślałam wówczas. Myślałam, że wpadłam w ręce szajki złodziei, której członkiem był Billy Mincing, wytworny salonowiec, sportsmen, gentleman, uwodziciel. Czytałam o takich wypadkach w gazetach, o takich sprytnych rzeźmieszkach, co potrafią się wślizgnąć w koła najwyższego high life'u. Z przeraźliwą trzeźwością zdawałam sobie sprawę co dalej nastąpi. Uwiąż mnie, żądają od Johna o-

kupu, poczem wypuszczą mnie na wolność, a Billy Mincing zniknie z New Yorku, by wypłynąć w innym mieście pod innym nazwiskiem, lub ucharakteryzowawszy się dobrze, pozostanie tutaj nadal i będzie szukał nowych ofiar równie głupich, naiwnych, jak ja byłam. Zrozumiałam, że będę ośmieszona na zawsze, jako ta, która udala się na schadzki z „gentlemanem - włamywaczem”, bo przecież nie mogę zeznać, iż obrabowano mnie gdzieś w czasie przejazdki samochodowej, czy coś w tym rodzaju. Jak wyjaśnić powód nagłego zniknięcia z koncertu, gdzie mnie tylu znajomych widziało? Czemu wyszłam tak wczesnie, dokąd dążyłam, do jakiego auta wsiadałam, gdzie miał miejsce napad? Nie, nie! Jakaś rutynowana przestępczyni potrafiłaby się może wywikłać, ale nie ja. Czuję, że w ogniu pytań urzędników policyjnych zaplątam się, zmieszam i ostatecznie wyznam całą prawdę. A następstwa? — Trudno. Stało się, — myślałam z rezygnacją. — Będzie co być musiało; dobrze przynajmniej, że głowę całą uniosę i... — Nie, o tem nie mogłam nawet myśleć.

Niestety, mój kochany Andrzeju, Billy Mincing był nie tylko złodziejem. Grubas zważył na dłoni skradzione mi klejnoty i rzekł z uśmiechem: — Półów udany w całym tego słowa znaczeniu. Ta szelma sama warta dla nas z dziesięć tysięcy, a jej brylanty trzy razy tyle. Pójdę do sali periskopów. Tam mam lupę i wszystko co potrzeba, by zbadać, czy który z tych kamyczków nie jest fałszywy, a ty się nią zaopiekuj tymczasem. He, he, he, tobie przystuguje pierwszeństwo. Ja wolę mieć do czynienia z oswojoną owieczką. No, bywaj mi, Harry. Życzę ci wesołej zaba-

wy. A uważaj na ostre pazurki, — dorzucił już z progu. Jeszcze nie rozumiałam, lub nie chciałam zrozumieć co to wszystko znaczy, ani gdzie jestem. Ostatnie łuski zdarły mi z oczu słowa tego drugiego lotra. — Czy się sama rozbierzesz, czy mam przywołać służbę? Oni czekają za drzwiami.

Oh, Boże, Boże!.. Samo wspomnienie tych przeklętych chwil zbija mnie z nóg, a ja to wtedy przeżyć musiałam... Ja, słaba kobieta mogłam stawiać opór czterem zbirom przy tyle czasu? Dziś wierzyć mi się nie chce. A jednakże tak było. Walczyłam jak lwica, drapałam, gryzłam, biłam pięściami, wyslizgiwałam się z rąk moich prześladowców jak wąż, miotałam się po ciasnej klatce mego więzienia, krzyczałam, wołałam o ratunek tak głośno, że niebo powinno było usłyszeć. Nie usłyszało, niestety. Kwadrans później stałam przytulona do ściany, łkając ze wstydu i bezsilnej wściekłości. Czwórka Hindusów ulotniła się bezszelestnie, unosząc z sobą strzępy mej sukni i bielizny, a ów arcyłotr Billy rozbierał się w przeciwnym kącie z bajeczną fle-gmą i rzucał cyniczne uwagi. Wyczerpana wypadkami tego najstraszniejszego dnia w swoim życiu, a przede wszystkim walką z czwórka silnych oprawców, uległam mu szybko. Nie broniliam się niemal, tak byłam osłabiona, tak byłam zgnębiona przeświadczeniem o swej zupełnej bezsilności. I nie płakałam nawet. Łzy wyschły, w duszy się coś załamało, a w sercu tliło się tylko jedno pragnienie: przestać istnieć. Nie czuć nic, o niczem nie myśleć i umrzeć jaknajprędzej, oh, zaraz, natychmiast...

(Ciąg dalszy nastąpi).

się. Goście obcy, patrycjat, pół- i ćwierćpatrycjat Hanzy. Ogorzałe twarze pod czarnymi cylindrami. Oficerowie marynarki, policji. Prasa wszystkich kontynentów. Wieczorem hotele znów mają wolne pokoje, dorożki samochodowe „sind zu haben”. Do Berlina i do Londynu, do Hamburga i do Monachjum wracają widownie z nad portowych miast. „Bramy świata” stały przed nimi przez parę godzin półotworem...

Dziesięć tysięcy robotników pracowało nad dwoma okrętami; na każdym zużyto 50 milionów kilogramów blachy stalowej. W sześć dni przepłynął olbrzymi Ocean, z Bremy do Nowego Yorku; maszyny o olejnym napędzie poruszały będy cztery śruby turbinowe. Pasażerowie trzech klas korzystać będą z luksusu, jakiego nie posiada żaden hotel na kontynencie. Łódzie ratunkowe, prawie wszystkie z motorami, niektóre ze stacją radiową, wisieć będą po obu stronach spacerowego pokładu. Technika dwudziestego wieku cudowniejsza jest od lampy Aladyna; dni nasze więcej mają niespodzianek niż bajki tysiąca i jednej nocy.

Dr. Alfred Bzowiecki.

Z KRAJU.

Wyróżnienie polskiego profesora.

Przewodniczący kongresu prawa międzynarodowego prof. Zygmunt Cybichowski został wybrany przewodniczącym światowego Stowarzyszenia prawa międzynarodowego, do którego należą delegaci przeszło 60 państw, a którego siedzibą jest Londyn.

Pułkownik Zahorski chce przelecieć przez Atlantyk.

Z Warszawy donoszą: Do lotu transatlantyckiego Kowalczyk zgłosił swój współdziałanie p. Zahorski, osobisty adiutant P. Prezydenta Rzplitej.

Skład amunicji w Tarnowskich Górach.

Policja śledcza wykryła w domu niejakiego Natonka w Tarnowskich Górach olbrzymi skład amunicji, zawierający granaty ręczne, amunicję karabinową i inne materiały wybuchowe, wystarczające na dostateczne wyposażenie całego pułku.

Zamach na sołtysa.

We wsi Jezioro pod Sieradzem znaleziono leżącego na środku drogi w kałuży krwi mężczyznę, dającego słabe oznaki życia. Obok niego leżała zakrwawiona kłonicza. Ze śladów na ziemi można było wywnioskować, iż w miejscu tem rozegrała się zaciekle walka. W ciężko rannym rozpoznano sołtysa tejże wsi Stanisława Makówkę. Policja wszczęła energiczne śledztwo.

Wtrącił teścia do więzienia, aby zagrabił jego mieszkanie.

Przed warszawskim sądem okręgowym stanął onegdaj Stanisław Burzewski, lat 50, stolarz, oskarżony o kazirodce pożyście ze swą córką.

I oto co się dzieje? Rozprawa, prowadzona przy drzwiach zamkniętych wykazała, że oskarżenie jest prosto potworną intrygą, uknutą przez zięcia Burzewskiego. W ten sposób chciał miły zięciaszek Burzewskiego usunąć z mieszkania i zająć je dla siebie.

Sąd pod przewodnictwem sędziego Rykaczewskiego wydał wyrok uniewinniający.

Ale biedny Burzewski, obciążony haniebnym oskarżeniem, przesiedział w areszcie śledczym dziesięć długich i strasznych miesięcy...

Strasza zbrodnia matki.

W Jaśle, w Małopolsce Wschodniej. Wielgoszówna porodziła nieślubne bliźnięta. Chcąc się ich pozbyć, zbrodnica matka jedno dziecko udusiła, drugie zaś przebiła nożem. Zbrodnicę matkę aresztowano. Nadmienić należy, iż Wielgoszówna już raz zgładziła ze świata swe dziecko, za co została skazana na 1 rok więzienia i karę tę odsiadywała.

Historja grajka wioskowego i jego skrzypiec.

Biedny grajek za swoje skrzypce otrzymał 35.000 dolarów.

Na Podlasiu — od wsi do wsi, od komina do komina chadzał lat wiele grajek wioskowy Chaskiel, skrzypek w trzecim pokoleniu uprawiający swój proceder. Nie było wesela w zamożniejszej chacie, tłumniejszej zabawy we dworze i wszelkiej uroczystości u współwyznawców, żeby Chaskiel nie był pierwszą osobą, od której szedł ferwor do wesolej zabawy.

Bo grał ten stary Chaskiel na swych skrzypkach niby Mickiewiczowski Jankiel na cymbałach. Coraz trudniej było jednak Chaskielowi namówić do grania: skarżył się na zwiększającą się niemoc w palcach, aż artretycznym bezwładem złożony zarzucił swą sztukę zupełnie. Pozbawiony się wszystkiego, zdecydował się wreszcie na sprzedażnie bezużytecznego instrumentu. W tym celu wybrał się do Warszawy, aby skrzypce korzystać niż na wsi, sprzedać. Chodził, pytał, nikt jednak nie chciał nawet spojrzeć na instrument bez strun, pokryty grubą warstwą kalafonji i kurzu.

Pewnego dnia zabłądził do jednego z majstrów skrzypcowych. Majster obejrzał skrzypce i zbadał. Po namyśle rzekł:

— Wcale nie wiecie, jaki skarb posiadacie. Jestem uczciwym człowiekiem i mówię wam całą prawdę.

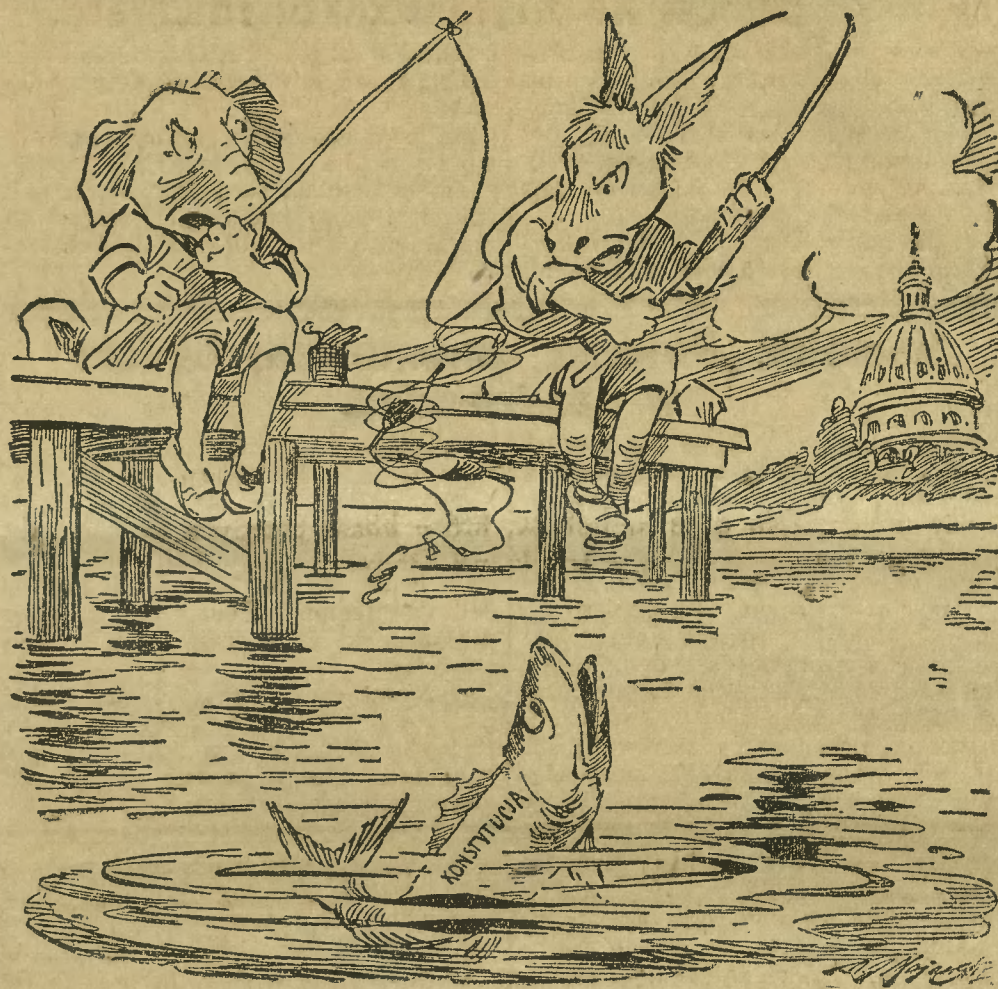
Skierował Chaskiel do znanych ekspertów skrzypcowych w stolicy, kolekcjonerów i miłośników tego instrumentu. Wszyscy jednogłośnie orzekli, że jest to bardzo drogi instrument.

Jeden ze znanych znawców, p. K. M. wywiózł skrzypce zagranicę. Pokazał je takim biegłym jak Kessler w Berlinie, Voigt w Wiedniu i Hill w Londynie.

W rezultacie okazało się, że Chaskiel posiada jeden z najpiękniejszych modeli Stradivariusa, że jest to instrument oryginalny wielkiego mistrza, zrobiony w roku 1713.

Hill zaproponował za te skrzypce 35 tysięcy dolarów. W ten sposób biedny chory Chaskiel z Podlasia stał się odrazu bogaczem.

Każdy chciałby złowić dla siebie Konstytucję.

Oby tylko nie przyszło do bójk!

Świątokradca kradzież w Lublinie.

W nocy z 19 na 20 bm. do zakrystji kościoła katedralnego w Lublinie, dostał się nieznan sprawca, który dokonał kradzieży srebrnego kielicha pozłacanego wartości 385 zł. Sprawca dostał się do kościoła przed zamknięciem tegoż. Dochodzenie wdrożone.

Spór o mieszkanie powodem zabójstwa.

W dniu 18 bm. w kolonii Górzno pow. garwolińskiego, lokator Stanisław Dziezic, lat około 20, zastrzelił z dubeltówki właściciela domu Leona Zajęca. Zameldowanie o zabójstwie złożył sam sprawca. Dochodzenie w toku.

Trup na torze kolejowym pod Rogowem.

Komisariat policji w Brzezcinach zaalarmowany został wiadomością, że na torze kolejowym Koluszki—Rogów znaleziono trupa nieznanego mężczyzny, zmasakrowanego przez pociąg.

Drugi samolot sanitarny — dar Krakowa.

Krakowski oddział L.O.P.P. ma zamiar zakupić drugi samolot sanitarny do przewozu chorych na terytorjum województwa krakowskiego. Nowy samolot ma kosztować 120.000 zł. i będzie zbudowany na trzy osoby: chorego, lekarza i pilota

Nowy wynalazek Polaka.

P. Edmund Sperkowski, zamieszkały w Wejherowie ul. Św. Jacka, wyrabia w własnych zakładach przemysłowych zbieracz kurzu „Sperko” własnego wynalazku. Zbieracz ten jest bardzo praktyczny i nadzwyczaj higieniczny, nie powoduje bowiem kurzu przy zamiataniu. Niska budowa i ruchoma rączka pozwalają na wyczyszczenie posadzki pod najniższym sprzętem. Wykonanie z najlepszego materiału, prosta i mocna konstrukcja dają mu specjalną trwałość. „Całkowite zastrzeżenie” Ministerstwo Handlu i Przemysłu nr. 3000. Cena jego bardzo niska, około 12 złotych. Zbieracz ten, ze względu na poparcie polskiego wynalazku, a odrzucenia pruskiej tandety, powinien zainteresować wszystkie sfery naszego obywatelstwa. Nabyć go można, o ile nam wiadomo, we wszystkich drogeriach i składach sprzętów kuchennych.

Samochód wpadł do rzeki z wysokości 7 metrów

W powiecie Jasielskim w Małopolsce Wschodniej zdarzyła się strasza katastrofa automobilowa. Auto, własność inż. Wańca, wpadło przy omijaniu jadącej furi na poręcz, którą wylamało,

Listy rezerwisty. Z Zegrza do Nowoświęcian.

Nowoświęciany, w sierpniu.

Podróż ze stolicy do Wilna i poza Wilno jest bardzo ciekawa, daje bowiem dużo nowych wrażeń. Zdaje się człowiekowi, że to zupełnie inny kraj otworzył swoje podwoje na przyjęcie podróżnika. Kraj piękny w swej pierwotności ale ubogi, strasznie ubogi. Bo wzdłuż toru kolejowego niema nawet większych lasów, gdyż zostały one wycięte swego czasu przez Niemców i wywiezione do „Vaterlandu” względnie na front. Daleko od kolei podobno jest puszczą — ale myśmy jej nie widzieli jadąc przyczepieni na swoich wagonach do pociągu towarowego.

Nie można jednak powiedzieć, żeby „towarówka” czołgała się powoli — przeciwnie, na kolei lubią tu tempo odpowiednio. Zdaje się, że na tym bardzo porządnie utrzymanym torze Warszawa—Zemgale (nad granicą łotewską) prawie że wcale niema pociągów powolnych, a kursują tylko towarowe pospieszne oraz kurjery. Szczególnie silne wrażenie robi majestatycznie sunący kurjer Paryż—Niegorołaje.

Zbudziłyśmy się w Łapyńcu, gdzie godne widzenia są ogromne warsztaty kolejowe kryte szkłem, rozbudowane przez inż. Schmidta, obecnego kierownika warsztatów bydgoskich. Od tam stacyj jest bardzo mało. Co godzinę, półtorej godziny jedna. Bo też nie warto dla kogo przystawać: tylko od czasu do czasu ukazuje się gdzieś domek drewniany, ludzi prawie że nie widać — a miasta wyrastają jakby z ziemi, nagle, bez przedmieść, tak że się człowiek pyta: poco tu miasto i z czego ono żyje? Białystok n. p. stoi poprostu na łąkach. W śródmieściu prawie jeszcze paszą się trzody krów — dużych gmachów nie widać. Czystość na schludnych, nieraz nawet wcale ładnych dworcach nadzwyczajna. Rzecz inna, że jechaliśmy tą drogą właśnie w czasie zjazdu legionistów w Wilnie, tak że dworce były przystrojone i może ze względu na przejazd ministrów szczególnie uporządkowane — muszę jednak podkreślić że i wewnątrz budynków urzędowych panuje ład i przykadna czystość. Jako oficer instrukcyjny transportu miałem kilkakrotnie okazję tego doświadczyć. Zato ludzie są nieprzyjemni: niechętni i zamknięci.

Najlepiej jedzie się koleją na platformie, tak że się ma widnokrąg otwarty. Trochę wiatr dokuca i dym od parowozu, ale można dokładnie widzieć wszystko wokoło. Otóż podczas całej jazdy spostrzegłem tylko jedną szosę kamienną. Piaszczyste drogi prowadzą nierzad przez koryta licznych strumyków. Moczary, piachy i zagajniki — oto cała istota kraju. Ubóstwo wielkie: z powodu częstych deszczów stało nawet żyto jeszcze na pniu: niskie i rzadkie. Kosiły je kobiety sierpami. Konie chodzą w dęgach (pałakach) i ciągną małe, wąskie wozy. Co mi jeszcze podpadło: Rola podzielona jest nie jak u nas w większe połacie, ale w pasy szerokości kilku metrów tylko, a długości kilkuset metrów.

Najpiękniejsza chyba okolica znajduje się między Kuźnicą a Grodnem. Przypomina nieco nasz Opławiec, jest jednak bez porównania bardziej romantyczna. Tu można spędzać wakacje w spokoju! Wzdłuż toru kolejowego na przestrzeni całych kilometrów ciągną się pokłady kamieni polnych. Tłucze je mnóstwo ludzi na materiał do budowy szos (t. zw. tłuczeń). W Todorokwach zauważyłem barcie — kawały pnia postawiane w jednym rzędzie z ulami zrobionymi ze słomy.

Wjazd do Grodna jest wspaniały. Most nad Niemnem bowiem prowadzi conajmniej 30 metrów nad wodą, tak że się ma wrażenie, jakby się jechało aeroplanem. W Druskiénikach czyli, jak je tu nazywają, Sulejówku nr. 2, drewniane domki jak wszędzie, ale odnowione. Na dworcu przyglądają się nam dziewczynki ubrane z mięjska, co jakoś nie zgadza się z otoczeniem.

W Wilnie byliśmy w ciemną noc. Widać było tylko sylwetę kościoła misjonarzy. Żał się nam zrobiło ludzi mieszkających w pobliżu dworca, gdyż z powodu braku nowoczesnego urządzenia stawidłowego zwrotnice przestawia się tu ręcznie, a wskazówki podaje się zwrotniczym przy pomocy znaków morsowych, gwizdkami, syrenami i innymi „działami piekła” co wytwarza hałas wprost niemożliwy!

Podbrodzie, gdzieśmy brali wodę do kotła, jest podobno miastem. Miasto to składa się z około 200 chałup drewnianych pięknie położonych nad urwistym brzegiem Jezianki. Koszary 23 pułku ułanów, to kilka lepiank białych ctynkowanych a otoczonych płotem. Wreszcie odstawia nas przedpotopowy parowóz, którego syrena przypomina statki Lloydu Bydgoskiego, do Nowoświęcian, podobno również miasta. Spostrzegamy na razie tylko las sosnowy, a wśród pniów drewniane chałupy. A więc tu...

Organizacja pokoju. Z kongresu C. I. A. M. A. C. w Berlinie.

II.

Przedstawione w pierwszym artykule zadania i cele konferencji międzynarodowej b. wojskowych i inwalidów musiały siłą rzeczy w świecie pacyfistów wywołać pewne zainteresowanie. Krok, podjęty przez zrzeszone w konferencji organizacje był przeciw pierwszą próbą współdziałania między b. przeciwnikami na polu pracy pokojowej. Próba ta na pierwszych zjazdach dała dość poważne owoce, które zjazd berliński, czwarty z rzędu, miał pomnożyć.

Polacy oczekiwali wyników zjazdu tego ze szczególnym zaciekawieniem. Dla nas nie ulegało wątpliwości, że kongres berliński będzie terenem tej samej ofensywy niemieckiej, która ujawniła się już na zjeździe II. międzynarodówki, a która prze gwałtownie do przygotowania w opinii świata drogą odpowiedniej propagandy wystąpienia urzędowych Niemiec z żądaniem ewakuacji Nadrenji bez powiększenia gwarancji pokojowych ze strony Niemiec. To znaczy, że IV. kongres C. I. A. M. A. C. stanąłby przed trudnym zadaniem uzgodnienia wniosków niemieckich z żądaniami delegacji z innych krajów, domagającymi się dla utrzymania pokoju uznania traktatu wersalskiego.

Można już teraz powiedzieć, że zjazd zadanie to rozwiązał — zdaje się — ku obustronnemu zadowoleniu.

IV. zjazd „Konferencji Międzynarodowej b. wojskowych i inwalidów” rozpoczął się w czwartek, 9. VIII. br. przed poł. w gmachu b. Izby Panów w obecności przedstawicieli urzędów państwowych i m. Berlina. W inauguracyjnym przemówieniu podkreślił prezydent C. I. A. M. A. C. znaczenie berlińskiego zjazdu i wyraził radość, że postępy pracy pokojowej umożliwiły odbycie zjazdu w stolicy państwa, stojącego w wojnie światowej na czele jednej z grup wojujących. Imieniem organizacji niemieckich, należących do Ciamacu, jako gospodarzy zjazdu przywitał przybyłych delegatów p. Lehmann. Dał przytem wyraz zadowoleniu, że Ciamac będzie się mógł w czasie zjazdu przekonać, iż lud niemiecki w znacznej większości pragnie pokoju, że republika niemiecka się trwaliła i że Rzesza Niemiecka nie jest dziś już republiką bez republikanów.

Część inauguracyjna zjazdu zakończyła się wyborem biura zjazdu i ukonstytuowaniem się komisji politycznej (propagandy pokojowej) i społecznej. Marszałkiem zjazdu został Niemiec Mar-
Tarnawski.

W południe udali się delegaci na śniadanie, wydane przez władze muncypalne Berlina.

Wieczorem odbył się w olbrzymiej sali „Friedrichshain” zwołany przez „Reichsbund” i „Reichsverband der Kriegsbeschädigten”, 2 największych niemieckich organizacji inwalidzkich wiec, poświęcony propagandzie pokojowej. Zgromadził on około 3.000 uczestników. Porządek utrzymywała republikańska organizacja bojowa „Reichsbanner”. Ze strony polskiej przemawiał p. Stachecki; oświadczenie jego o tendencjach pokojowych narodu polskiego, wygłoszone w języku polskim i niemieckim, spotkało się z burzą oklasków.

Nie obyło się jednak już na tym wiecu, którym Niemcy niewątpliwie chcieli pokazać siłę elementu pacyfistycznego i republikańskiego w Niemczech, bez zgrzytu. Wywołał go członek delegacji austriackiej p. Brandeis, który wśród manifestacyjnych okrzyków 3000 wiecowników mówił o pragnieniach Austrii połączenia się z Rzeszą.

Francuzom to wystąpienie i aplauz, z jakim się spotkało, dużo dało do myślenia

Tarnawski.

CZYTELNIKU!

Jeżeli jest sympatykiem i szczerym przyjacielem naszego pisma, przyczyn się do zjednania nam szeregu nowych abonentów!

Przedpłatę przyjmują oprócz listowych i urzędów pocztowych wszystkie nasze agentury na prowincji.

Maki czerwone.

Drogą tajemnych i nieznanym wcieleń,
Słońca i soków niezbadaną grą
Poczerwieniała dziś ogrodu zieleń,
Jak gdyby grządki ktoś poplamił krwią.

To maki, dotąd na szypułkach ślepych,
Wczoraj stulone jeszcze w zwarty pęk,
Otworzy nagle swych kielichów przepych,
Czerwone djabły ogrodów i łąk.

Purpura płatków krwawa i ognista,
Przetkana wzorem czarnych jak noc plam,
Przywodzi na myśl ubranie Mefista,
W którym do Fausta raz zapukał bram.

Na dnie kielichów, które blask przesycą
Zwabiając pszczoły na słodczy łów,
Drzemie upojeń straszna tajemnica,
Dająca wizję opjumowych snów.

Maki czerwone z swoim piętnem czarnym,
Któż wam kolory dał i dziwną moc?
Jesteście nieba, czyli piekła ziarnem,
Które raz szatan zasiał w ciemną noc?

Henryk Zbierzchowski.

(b.)

Z Międzynarodowego Kongresu Głuchoniemych w Pradze Czeskiej.

W miesiącu lipcu bieżącego roku odbył się całotygodniowy Kongres Międzynarodowy Głuchoniemych w Pradze Czeskiej, w którym wzięło udział około 700 głuchoniemych Europy i Ameryki. Delegacja Australji dla nieprzewidzianej przeszkody nie przybyła. Brakło tylko Bolszewij.

Komitet Kongresu składał się w części z rodziców i nauczycieli głuchoniemych. Zjazd był świetnie zorganizowany. Komitet wysłał 8 miesięcy przed kongresem wszystkim organizacjom głuchoniemych o raz osobom zainteresowanym programy w różnych językach, w których nietylko tematy referatów, dzień, godzinę i miejsce zebrań podaje, ale nawet numer tramwaju, którym można do miejsca zebrania dojechać.

Obrady zjazdu odbywały się oczywiście w języku międzynarodowym „na migi”. W pierwszych trzech dniach nie wszyscy się rozumieli, gdyż poza migami ogólnie przyjętymi i alfabetem palcowym istnieją migi partykularne poszczególnych narodów i krajów. Bardzo ciekawe były codzienne wieczory towarzyskie na Slovanskim Ostrowie — jest to wyspa na Wełtawie (Moldau) z pierwszorzędną kawiarnią w śródmieściu, gdzie przy koncercie ogrodowym, który głuchoniemy b. najmiej nie przeszkadzał, Polak z Niemcem, Francuz ze Szwedem swobodnie „migali”. Nastroj był wszędzie bardzo serdeczny. Wszystkich łączyło braterstwo wspólnego kalectwa i niedoli, wszystkich łączył osobny świat pojęć.

Kongres rozpoczął się nabożeństwem na „Skałce”, odprawionem przez sędziwego księdza dyrektora Zakładu dla Głuchoniemych w Kralowym Hradzie (Königgratz).

Następnie nastąpiło uroczyste otwarcie zjazdu we wspaniałej marmurowej sali im. Smetany w „Obecnym Dom” (dom reprezentacyjny miasta stołecznego Pragi) w obecności przedstawicieli rządu, miasta, szkolnictwa i t. d. Po powitaniu gości przez komitet, jako pierwszy przemawiał dr. Lehman z Berlina imieniem narodu niemieckiego. Następnie złożyłem narodowi pobratymczemu czeskiemu oraz głuchoniemyemu całego świata życzenia imieniem Polski o raz 32.700 głuchoniemych polskich. W dalszym ciągu przemawiali delegaci innych narodów oraz odczytano liczne telegramy, które tłumacz tłumaczył „na migi”. Dalsze posiedzenia odbywały się w nowym gmachu uniwersytetu na Albertowie. Zebrania były umiejętnie przeplatane zwiedzaniem zabytków Pragi. Śliczne to miasto, malowniczo rozłożone po obu brzegach szerokiej Wełtawy, posiada liczne wspaniałe świątynie. Jedenaście mostów łączy stare miasto z nowem. Tak zwany Mały Eifel daje widok na piękną panoramę miasta i okolicy. Nie bez słusności też nazywają Czesi samowolczo piękną swą stolicę „Złotą Pragę” (złotą Pragę).

Kongres omawiał w licznych referatach położenie głuchoniemych w różnych krajach. Urządzenia socjalne, opieka społeczna, szkolnictwo, duszpasterstwo i organiza-

cje głuchoniemych najwyżej stoją w Danji, Szwecji, Szwajcarii i Finlandji. Potem idą Niemcy i Ameryka. Z dyskusji wynikało, że szkolnictwo i opieka nad głuchoniemyymi w niektórych krajach są zupełnie zaniedbane, że brak jeszcze przymusu szkolnego dla dzieci głuchoniemych, schronisk i t. p. Liczne rezolucje przyjęto hucznie oklaskami.

Referaty wygłosili w przeważnej części kierownicy szkół dla głuchoniemych, jak dr. Lehmann z Berlina i dr. Hoegstroem z Kopenhagi. Najciekawsze były referaty pastora Sutermeistera, który jako głuchoniemy od trzydziestu lat jest duszpasterzem głuchoniemych w Szwajcarii. Od roku 1907 redaguje on gazetę dla szwajcarskich głuchoniemych (2000 abonentów). Człowiek to bardzo inteligentny i uzdolniony poeta, który wydał trzy tomy poezji własnych.

Znamienity i rzewny był ostatni referat p. Haunerowej, gospodyni Kongresu, kobiety wysoko wykształconej, której jedyny syn jest znakomitym artystą-niemową. Były to słowa pełne bólu, płynące ze serca macierzyńskiego. W zakończeniu swego referatu prosi matki, mające dzieci głuchonieme, aby spisywały swe spostrzeżenia i doświadczenia, z którychby można ułożyć podręcznik pedagogiczny, niezbędny dla rodziców, nauczycieli i lekarzy dzieci głuchoniemych.

Większością głosów przyjęto uchwałę, że następny kongres międzynarodowy odbędzie się w roku 1931 w Berlinie. Poza tem stworzono Ligę międzynarodową głuchoniemych, której zadaniem będzie zwolowanie zjazdów, przedkładanie wniosków i projektów i t. p.

Kongres zakończył się bankietem, w którym wzięło udział 380 osób we frakach i

wieczorowych strojach. Zdawałoby się mogło, że to najwykwintniejsze towarzystwo, a nie biedni głuchoniemi. Jednak trzeba zważyć, że znaczna część przybyłych to ludzie zamożni, bo biedny nie mógłby sobie pozwolić na wyjazd zagranicę. Na stołach kwiaty i chorągiewki o barwach narodów biorących udział w kongresie. Na ogromnej sali spokój, choć wszyscy wesoło gwarzą. Z podwyższenia wznoszono toasty. Wzruszająca była chwila, gdy hrabia belgijski Dresse, który sam głuchoniemy z córką głuchoniemą przybył, na znak wdzięczności i uznania po serdecznym przemówieniu (na migi) zdjął z piersi order domowy i przypiął go p. Czapowi, prezesowi T-wa Głuchoniemych w Pradze, jednemu z organizatorów kongresu. Natomiast egzotycznie trochę wyglądało, gdy delegat Ameryki na zakończenie swego toastu p. Haunerowa, gospodyni kongresu, serdecznie wyczoławał.

Kongres wykazał, że przez odpowiednie szkolenie, człowiek głuchoniemy stać się może użytecznym członkiem społeczeństwa. Byli przecież na zjeździe głuchoniemi, którzy sami prowadzą fabryki i różne przedsiębiorstwa, wybitni artyści-malarze, redaktorzy gazet dla głuchoniemych i t. p. Głuchoniemi, którzy bez trudu odczytują z ust mówiącego i władają kilku językami. To też rządy i społeczeństwa winny chętnie przyjąć wezwanie kongresu do współpracy z organizacjami głuchoniemych nad podniesieniem szkolnictwa i polepszeniem doli głuchoniemych, pomać na to, że każdy człowiek przez nieszczęśliwy wypadek, a szczególnie dziecko wskutek chorób dziecięcych postradać może słuch i stać się głuchoniemy.

Ks. Hanelt.

Z WIELKOPOLSKI i POMORZA

— **Zaginiona.** Przed kilku dniami oddała się z domu rodzicielskiego umysłowo chora Ida Gestewitz, zamieszkała w Stronie pod Bydgoszczą i dotychczas nie wróciła. Liczy ona lat 42, wzrostu średniego, ubrana w granatową starą spódnicę, w czarny stanik i w granatowy w białe kropki fartuch; na głowie miała czarną chustkę, a na nogach wysokie sznurowane buciki. W razie pojawienia się jej, należy ją natychmiast przytrzymać i powiadomić policję.

Koronowo.

100-letni jubileusz istnienia firmy Kantak i Ska przypada na sobotę dnia 25 bm. Z tej okazji odbędzie się w dniu tym przed południem o godz. 10,30 uroczyste nabożeństwo w kościele poklasztornym, a następnie poświęcenie cegielni. Do firmy Kantak i Ska oprócz tego należą 2 młyny wodne, tartak i cegielnia, zbudowana według najnowszej techniki.

Introdukcja ks. prob. Zelewskiego. We wtorek dnia 28 bm. odbędzie się uroczyste wprowadzenie ks. Zelewskiego, nowego proboszcza naszej parafii.

Ruch ludności. W miesiącu lipcu br. zgłoszono w urzędzie stanu cywilnego na m. Koronowo 10 urodzeń, w tem 2 dziewcząt, 7 chłopców i 1 martwe, wypadków śmierci 8, 1 ślub.

Tow. Powst. i Woj. w Wudzynie pod Koronowem obchodzi w niedzielę 26 bm. uroczystość poświęcenia swego sztandaru.

Szubin.

Zjazd zarządów Tow. Powst. i Wojaków. W ub. niedzielę odbył się zjazd zarządów Tow. Powst. i Wojaków obwodu szubińskiego. Na zjazd przybyło 55 delegatów z całego powiatu.

Prezes obwodu p. Walkowski otwierając zjazd, powitał obecnego powiatowego komendanta P. W. i W. F. por. Rokickiego i delegatów hasłem powstańczym „Wolność”. Prowadzenie protokołu powierzono sekretarzowi T. P. i W. w Szubinie p. K. Waligórskiemu. Por. Rokicki w swym przemówieniu podniósł ważność organizacji P. W., wskazując przytem na potężne organizacje P. W. i W. F. w innych krajach, jak np. w Niemczech i Rosji. Podkreślił on konieczność ścisłego organizowania się oraz roztoczenia pieczy nad młodzieżą przedpoborową, przyciągając ją do pracy w Tow. P. i W.

Od 1 września rozpoczyna się nowy rok szkolny P. W. Dla urzeczywistnienia celu w nowym roku szkolnym przygotowano specjalny plan. Ćwiczenia bojowe w nowym roku szkolnym odbywać się będą kolejno we wszystkich towarzystwach. Następnie omawiano sprawę organizacji zjazdu obwodowego, który ma się odbyć 23 września. Zjazd del. zgodził się w zasadzie na ustalony już program, uchwalono jedynie dodatkowo, dopuścić do strzelania 3 najlepszych strzelców z każdego towarzystwa, za wodnikom dać nagrody wartościowe, lecz ilość ich ograniczyć.

Nakło.

Coś się psuje w Związku Inwalidów. W ub. piątek 17 bm. odbyło się zebranie zarządu Koła Zw. Inwalidów Rz. P. Nakło, na którym omówiono bardzo ważne sprawy, dotyczące ogółu inwalidów. Następnie rozwinęła się burzliwa dyskusja nad działalnością dotychczasowego prezesa i sekretarza, którym zarzucano wiele niedokładności w załatwianiu poruczonych im czynności. Sprawę oddano do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sądowi koleżeńskiemu, a obu zawieszono czasowo w urzędowaniu. Funkcje przewodniczącego objął zastępca p. Gapiński, sekretarza p. Janczarski, do których należy się zgłaszać obecnie po wszelkie informacje.

Znaleziony motor. Dwaj funkcjonariusze kolejowi p. Jankowski i Romanowski znaleźli w sitowcach nad Notecią rozebrany motor, pochodzący z kradzieży u p. Kiejnowskiego, o której swego czasu donosiliśmy. Na ślad sprawców dotychczas nie natrafiono.

Kradzież roweru. Ub. niedzieli skradziono agentowi pocztowemu p. Jankowskiemu na dworcu kolejowym w Samostrzeli zupełnie nowy rower wartości kilkuset zł.

Z wycieczki do Ujścia. Zorganizowana przez Tow. Przemysłowców wycieczka do Ujścia, mimo niepogody zgromadziła około 300 uczestników, którzy wyjechali parowcem „Wisła”, własność Lloyd Bydgoskiego. Podróż wypadła nieszczęśliwie, gdyż parowiec dwukrotnie osiadł na mieliźnie, tak, że wycieczkowcy musieli przeprować się łodziami na brzeg i iść pieszo w ulewny deszcz po kilkaset metrów. Po długich i ciężkich mozolach przybito dopiero o 2-iej po poł. do Ujścia. Część gości, nie chcąc się w drodze powrotnej narażać na podobne przyjemności, powróciła do Nakła autobusami. Przewidywania były słuszne, gdyż statek powrócił dopiero o 2-iej w nocy

Duch pruskiego grenadjera straszy w warowni w Starołęce. Widmo z karabinem na ramieniu wzbudza lęk i grozę.

Ludzie ogromnie łatwo chwytają się na wędkę t. zw. zjawisk spirytystycznych, które mają jakiś związek z zaświatem, duchami, widmami itp. Bez krytycyzmu i naiwna łatwowierność ludzka nie ma tutaj żadnych granic.

W Starołęce znajdują się opuszczone przez wojsko warownie. Omszone ponure mury ich już z daleka czynią jakieś niesamowite wrażenie. Nawet ząb czasu nie może nadkruszyć potężnej budowy tych wojennych bastionów.

W warowniach tych mieszkają od kilku miesięcy podoficerowie rezerwy, którzy musieli opuścić swoje mieszkania w koszarach. W starych fortach oczywiście warunki „mieszaniowe” urągają wszelkim pojęciom ludzkim. Ciemne, tchnące wilgocią lochy już z natury zdają się stanowić tło do „naziemskich zjawisk”. Jeden z lokatorów warowni opowiada nam, że od kilku dni

po długich korytarzach fortu błąka się widmo pruskiego grenadjera w mundurze i z karabinem na ramieniu. Kiedy o północy wybija godzina duchów, w mrokach nocy widać pono wyraźnie błysk guzików od munduru, słychać miarowe stukanie butów. Duch - grenadjer chodzi od drzwi do drzwi, kołata i puka, wzbudzając wszędzie grozę i lęk. Duch „wypędził” już kilku lokatorów fortów, którzy ze strachu (a strach ma wielkie oczy) nocują u swych krewnych, aby uniknąć spotkania z duchem.

Historyjka o duchu pruskiego grenadjera ma swoje podłoże w prawdziwym rzekomo zdarzeniu, które przed wojną miało się rozegrać w forcie w Starołęce. Oto podczas pełnienia służby wartowniczej zastrzelili się tam wystrzałem z karabinu pewien grenadjer pruski.

Katastrofa lotnicza pod Śremem.

W ub. tygodniu wydarzyła się w Psarskiem pod Środą katastrofa lotnicza. Oto wskutek defektu w motorze samolot był zmuszony lądować i w tym momencie uderzył gwałtownie o ziemię i rozbił się. Lotnicy odnieśli lekkie

okaleczenie. Pierwszy zauważył katastrofę artylerzysta z 14 p. a. p. Żołnierz podciął konie, lecz nagle koń potknął się i padł nieżywy z powodu złamania kręgosłupa. Samolot odwieziono nazajutrz do Poznania.

Gniezno.

Srebrne gody małżeńskie obchodził w ub. sobotę mistrz piekarski, p. Andrzej Szymaniewicz ze swoją żoną Konstancją z domu Rozpłochowskich. Na intencję jubilatów odprawiona została msza św. w kościele św. Trójcy.

Cena chleba w Gnieźnie wynosi od dnia 16 bm. do czasu ukazania się nowego zarządzenia 56 gr. za 1 kg.

Samobójstwo. W ub. tygodniu targnęła się na życie przez wypicie kwasu solnego, niej. Władysława Baranowska, zamieszkała przy ul. Św. Wawrzyńca 14. Przyczyna samobójstwa niewiadoma.

Miejska szkoła handl.-przemysłowa przyjmuje od dnia 20—30 bm. wpisy do 3-letniej szkoły bieliźniarstwa i krawiectwa damskiego, 2) na jednoroczny kurs gospodarstwa domowego i gotowania, 3) na roczny kurs robót i szycia i 4) na jednoroczny kurs rzemieślniczy chłopców.

Ujście.

Z Tow. gimn. „Sokół”. Z okazji lustracji gniazda odbyło się w ub. niedzielę zebranie zarządu „Sokoła” w lokalu zebrań p. Mazurkiewicza. Po przeprowadzonej lustracji prezes okręgowy, Rozkosz i L. wiceprezes okr. Kuźma, wyrazili swe ogólne zadowolenie.

Z Bractwa Strzeleckiego. W ub. niedzielę odbyło się w Chodzieży strzelanie podokręgowe. Z tut. Bractwa wzięło udział 12 członków. Maksymilian Hoppe uzyskał medal, jako najlepszy strzelec.

Odżywienie miasta. W ub. tygodniu wprowadziła się rodzina żydowska, tak, że pozostały jeszcze dwie rodziny, składające się razem z trzech osób.

Projekt polepszenia komunikacji. Ministerstwo kolei uznało za wskazane budowę kolei Ujście - Dziembówko - Kaczory, lecz do tego czasu nie było można projektu tego zrealizować z powodu braku odpowiednich kredytów. Obecnie, gdy nadchodzi czas ustalania budżetów na rok następny, możeby Ministerstwo Kolei i o Ujściu pamiętać. Jedynym środkiem do polepszenia stosunków gospodarczych i handlowych naszego miasta jest polepszenie komunikacji kolejowej.

DZIEMBÓWKO, pow. chodzieski. Zabawa. W ub. niedzielę urządzili rodzice tut. wioski zabawę dla swych dzieci szkolnych. O godz. 2 po poł. zgromadziły się licznie dzieci, rodzice i goście przed szkołą, by z orkiestrą na czele wymaszerować do lasku przy dworcu, gdzie odbyła się wspólna zabawa.

Z POMORZA.

KAMIEN. (Epidemia szkarlatyny.) Ofiarą szkarlatyny, która pochłonęła już w tym roku 5 osób, padło znowu jedno życie ludzkie. Straszna i nieublagana śmierć wyrwała w ciągu 3 dni, mimo troskliwej opieki lekarskiej 21-letnią córkę gospodarza Janowskiego.

WĄBRZEŹNO. (Zagroda w płomieniach.) W dniu 18 bm. około godz. 9 wybuchł pożar w zagrodzie p. Władysława Sochackiego w Myśliwcu. Spalił się całkowicie dom mieszkalny i stodoła z tegorocznym żytem itd. Pożar powstał w domu mieszkalnym, a wskutek dość silnego wiatru rzucił się na opodal stojącą stodołę, z której pozostały tylko zgłiszczą. Przyczyna wybuchu pożaru nie jest dotąd ustalona.

ŁOWIN, pow. świecki. (Założenie „Sokoła”) Staraniem p. Topczyńskiego, prezesa „Sokoła” z Pruszcza i naczelnika p. Lukesa w Łowiniu odbyło się konstytucyjne zebranie „Sokoła”. Referat o zadaniach i pracach „Sokoła” wygłosił p. Bernard Zmudzkiński z Bydgoszczy. Na członków zapisało się 58 osób w tem 14 pań. Do zarządu wybrani zostali pp.: Leonard Klein, miejscowy nauczyciel — prezesem; Wojciech Chylewski, sołtys — wiceprezesem; Paweł Grzybek, rolnik — skarbnikiem, Jan Domin, rolnik — sekretarzem; Wojciech Mroczek — zast. sekret.; Edmund Dachtera, rolnik — naczelnikiem; p. Lukes naczelnik „Sokoła” z Pruszcza — jako instruktor gimnastyki. Dalszymi członkami zostali wybrani p. Seidel i p. Seidlowa.

Trup na szlaku kolejowym Gdynia — Mały Kack.

Dnia 20 bm. rzuciła się pod przejeżdżający pociąg na linii kolejowej Gdynia - Mały Kack jakaś kobieta, która poniosła śmierć na miejscu. Pociąg natychmiast zatrzymano. Nazwiska zabitej dotychczas nie ustalono.

Chojnice.

Osobiste. Opuszcza nasze miasto p. Zdaniowicz, asesor sądowy, który został służbowo przeniesiony do Świecia.

Pożar wagonu z meblami Urzędnik kolejowy p. Jankowski z Lubni, został służbowo przesiedlony do Pelplina. Podczas transportu mebli z niewyjaśnionych powodów powstał pożar, który strawił doszczętnie wagon z meblami. Sprawa przedstawia się tem więcej tajemniczo, że wagon stał zupełnie na boczniczy, sprawą powyższą zajęła się policja.

Przyjęcie uczniów szkoły powszechnej do komunji św. W niedzielę, dnia 19 bm. odbyło się doroczne przyjęcie uczniów i uchenic szkoły powszechnej do pierwszej komunji św. Uroczystą mszę św. odprawił ks. prob. Makowski, który wygłosił do dziatwy piękne okolicznościowe kazanie. Podczas uroczystości pienia liturgiczne wykonał chór „Lutni”, pod batutą p. Gierszewskiego.

Nabiał drożeje. Na ostatnim targu dał się zauważyć znaczny wzrost cen na nabiał. Za masło płacono 3 zł, jaja 2.60 zł, litr mleka 30 groszy i to „chrzczone”!

Starogard.

Kradzież w restauracji. W restauracji p. Długońskiego skradziono pewnemu obywatelowi 50 zł. wraz z portfelem. Policja znajduje się już na tropie amatora cudzej własności.

Z zebrania wojaków. W ub. sobotę odbyło się nadzwyczajne zebranie towarzystwa Powstańców i Wojaków, na którym szczegółowo omówiono sprawę strzelania obwodowego. Postanowiono brać gremjalny udział w święcie sportowym. Na uroczystość poświęcenia sztandaru do Zabna wysłano specjalną delegację ze sztandarem. Wojacy ze Starogardu wezmą również udział w święcie inwalidów pomorskich.

Sensacyjny proces faczejki komunistycznej z Tczewa. Herszt bandy komunistycznej Trojanowski, został ponownie skazany na jeden rok i sześć miesięcy ciężkiego więzienia, zaś Ferdynusowi sąd obniżył karę do jednego roku.

Więzienie opustoszało. Więzienie przy sądzie okręgowym w Starogardzie obecnie dzięki amnestji posiada zaledwie 42 więźniów.

Śp. Adam Kompf.

W Poznaniu zmarł w 62 roku życia ś. p. Adam Kompf. Jako księgarz pracował w tym zawodzie w Poznaniu, Lwowie, Inowrocławiu i przed 20 laty znowu osiadł w Poznaniu.

Szerokie koła znajomych przyjęły z głębokim żalem wiadomość o śmierci ś. p. A. Kompfa.

Wielkie manewry wojskie między Tczewem i Starogardem.

Dnia 22 i 23 września odbędą się między Tczewem i Starogardem wielkie manewry wojskie. Celem dokładnego przygotowania tego wspaniałego przedsięwzięcia wybrano specjalny Komitet Wykonawczy, w skład którego weszli pp.: Władarczyk z Tczewa w charakterze przewodniczącego sekcji finansowej, Zarzycki z Tczewa — sekcja operacyjno - bojowa, Bączkowski z Starogardu — sekcja techniczna, Suchożebński z Tczewa — sekcja gospodarcza, Szwedowski z Kocborowa — sekcja reklamowa, dr. Strutyński z Tczewa — sekcja sanitarno - bagażowa.

W manewrach weźmie udział kilka tysięcy członków Tow. Powst. i Woj., o-

raz wojsko. Komitet wykonawczy zamierza zaangażować operatora z wytwórni filmowej, który dokona zdjęć filmowych z całych manewrów, a więc ze zbiórki, wymarszu, walki, obozowania, mszy polowej i defilady.

Film ten roznieście niewątpliwie po wszystkich miastach Polski, w których będzie wyświetlany, bojąca sprawność członków przysposobienia wojskowego północnych powiatów Pomorza.

Protectorat nad manewrami obejmą wojewoda pomorski, gen. Berbecki, biskup Okoniewski i inni czołowi przedstawiciele władz cywilnych, wojskowych i samorządowych.

KRONIKA

Bydgoszcz, dnia 22 sierpnia 1928 roku.

KALENDARZYK.

Dziś: Tymoteusza m., Zygryda, Hipolita.
Jutro: Filipa Ben., Teonili, Klaudjusza.
Wschód słońca o godz. 4.54.
Zachód słońca o godz. 19.11

DYŻUR NOCNY W APTEKACH.

Od poniedziałku, 20. bm., do poniedziałku, 27. bm., dyżuruja:

1. Apteka pod Aniołem, ul. Gdańska.
2. Apteka Kuźaja, ul. Długa.
3. Apteka pod Łabędziem, ul. Gdańska.

Wypożyczalnia książek „Lektor”, ulica Gdańska 141, otwarta codziennie od godziny 8 rano do 6 wieczór. Telefon 1739.

TEATR MIEJSKI

Dziś, w środę dla Z. Z. P. „Cygańska miłość” Lehara o godz. 7½ wieczorem. Wszystkie bilety sprzedane.

W czwartek wznowienie wybornej komedji Molnara „Jedyny ratunek”. W głównych rolach pp. Dehnelówna, Melina, Kaden, Ołędzki, Sawicki, Borski, Milecki i inni.

W piątek dla Tow. Uniwersytetu Robotniczego „Bohaterowie”. Początek o godz. 7½, wszystkie bilety sprzedane.

W sobotę „Cygańska miłość”.

W niedzielę zaś „Jedyny ratunek”.

W pełnych próbach „Ożenek” Gogola, oraz w dziale operetkowym „Noc w Wenecji”.

Ministerstwo spraw zagranicznych poleciło p. Jerzemu Warchałowskiemu upiększyć polskie placówki zagraniczne, t. j. siedziby poselstw w Berlinie, Paryżu, Londynie itd. umebłować i ozdobić wyrobami krajowymi, co ma być równocześnie propagandą dla polskiego przemysłu.

Osoba p. Warchałowskiego została do tego celu bardzo szczęśliwie wybraną. P. Warchałowski w r. 1924 zorganizował na wystawie paryskiej polski dział sztuki, a uczynił to tak umiejętnie, że sprawie narodowej bardzo się przysłużył. Pisaliśmy zresztą o nim swego czasu w „Dzienniku” z wielkim uznaniem.

Ale pomysł sam ministerstwa spraw zagranicznych nie budzi u nas zachwytu. My wiemy, co to będzie kosztowało. Jakie olbrzymie sumy to pochłonie. I poto tylko, aby urządzić parę, prawie niedostępnych ekspozycji przemysłu polskiego. Dalibóg, nie opłaci się skórka za wyprawę!

Lepszą dla nas propagandą byłoby wyszkolenie personelu zajętego przy poselstwach, na który słyszy się tyle, ach! tyle skarg! Zajęci w tych biurach panowie przejęli się zasadą, że nie tabakiera dla nosa, tylko nos dla tabakiera, i odpowiednio do tego z interesantami postępują. Pod tym względem pokażmy naszą kulturę, a nie w meblach i w dywanach.

Skoro już mowa o tem, to przypomnijmy sobie i te liczne malwersacje fundusów poselskich i konsularnych, które nas (głównie w Niemczech) nieślawą okryły. Tu jest korektura po-

trzebną, a nie w ornamentyce siedziby poselskiej.

A potem czy nasi reprezentanci zagraniczni umieją się zawsze dostosować do tych ram, do tego tła, jakie tak wielkim sumptem chce im dać ministerstwo spraw zagranicznych

W odpowiedzi na to przypominamy pamiętną aferę naszego posła przy Kwirynale. Mniejsza o jego nazwisko — zajmuje on dziś gdzieindziej taką samą placówkę. Otóż ten pan poseł rezydował w Rzymie w pałacu historycznym i zajmował apartamenta o klasycznej architektonice. To nie przeszkadzało, że pani posłina moczyła i prała bieliznę w łazience, i przy tej sposobności zapomniiała zamknąć kurek, wskutek czego woda zalała łazienkę, przeciekła do dolnych ubikacji i zniszczyła tam przepiękne freski i sztukatury. Historia ta obiegła przecież prasę całego świata z bardzo niepocholebniemi dla nas komentarzami.

Więc niechże ministerstwo spraw zagranicznych pierwej inne kwestje otoczy pieczołowitością, bo na pompę nie tylko mamy jeszcze czas, ale na razie jesteśmy na nią i za biedni!

— Prawa szkół państwowych dla Seminarjum Naucz. Żeńskiego Koła T. N. S. W. w Bydgoszczy, ul. Zduny 1. 1. Tel. 658. — Ministerstwo W. R. i O. P. rozp. z dnia 1 lipca 1928 r. Nr. I. 6838 nadało wymienionemu zakładowi prawa państwowych seminarjów nauczycielskich na rok szkolny 1928/29 i nadał aż do odwołania.

— Dodatkowa lustracja pojazdów mechanicznych. Wojskowa komisja kontrolna pojazdów mechanicznych na Województwo Poznańskie przedsięwzięcie w dniu 27 bm. o godz. 9-tej dodatkową lustrację pojazdów mechanicznych, których z jakichkolwiek przyczyn nie przedstawiono w dniu 25 i 26 lipca br. Wobec tego wzywa się tych właścicieli pojazdów mechanicznych, by dostawili swoje samochody i motocykle w podanym dniu i godzinie przed Miejski Urząd Policjny przy ulicy Grodzkiej 32.

— Fabryka mydła Boehlkego przesłała w inne ręce. Istniejąca od lat 80 fabryka mydła J. G. Boehlke, której doskonale wytwory zdobyły sobie szerokie rynki zbytu, przesłała w ręce spółki L. Kowalski, J. Walczak i S-ka „Pomorska Wytwórnia Chemiczna” i pod tą firmą prowadzić będzie przedsiębiorstwo przemysłowe. Wyroby „Boehlkego” nadal zostaną produkowane w znanej jakości. Nowej spółce życzymy pomyślnego rozwoju przedsiębiorstwa.

— W związku z zamieszczoną w „Dzienniku Bydgoskim” wzmianką o „nieznośnym radioamatorze niemieckim”, zamieszkałym przy ul. Św. Trójcy 12b, który ustawionym na oknie głośnikiem chwytł niemieckie mowy agitacyjne, gorsząc tem samem przechodzącą publiczność, dowiadujemy się od p. St. Surmy, iż w domu przy ul. Św. Trójcy 12b żaden radioamator niemiecki nie mieszka. Poza tem właściciele dwóch znajdujących się w domu tym przy ul. Św. Trójcy 12b radioaparatów, głośników nie posiadają. Głośnik taki, nastawiony ad usum publicum znajduje się w t. zw. Domu Parkowym przy ul. Św. Trójcy 12b, a więc przedzielonym od domu pod nr. 12b dwiema kamienicami.

— Zbiegli. Przed kilku dniami zbiegli z domu rodzicielskiego w Poznaniu 16-letni Stanisław Przybylski, który chciał się udać nad morze, aby wstąpić do marynarki. Przybył jednak do Bydgoszczy i tu się ukrywa, gdyż widzieli go osoby, które go znają. Ktoby wiedział co o nim zechce zgłosić się w urzędzie policji śledczej w Bydgoszczy, względnie dać znać rodzicom.

14-letni Edmund Smol, zamieszkały w Bydgoszczy przy rodzicach zbiegli z domu, kradnąc rodzicom 150 zł gotówki. Ma on włosy czarne, oczy szare, ubranie manchesterowe, krótkie spodnie, czarne pończochy i buciki, bez nakrycia głowy. Ktoby go spotkał, zechce go przytrzymać, względnie powiadomić policję.

— Przybłąkany pies. W Miejskim Urzędzie Policjnym zgłoszono przybłąkanego psa (wilka). Prawo własności należy zgłosić w tymże urzędzie, ul. Grodzka 32, pokój nr. 7.

— Baczność strzelcy! Wielkie strzelanie konkursowe z wiatrówek o nagrody, urządzone przez Powstańców i Wojaków z Jachciec się rozpoczęło. Kto jeszcze nie brał udziału, w strzelaniu, niech zatem spieszy do restauracji 3-go Maja przy Placu Piastowskim. Tam się odbywa strzelanie codziennie od godz. 17-tej do godz. 24-tej.

Z Pomorskiej Wystawy Ogrodniczo-Przemysłowej w Toruniu.

Przygotowania do III-go pokazu.

Jeszcze drugi z rzędu pokaz nie skończył się i już dowiadujemy się, że komitet P. W. O. P. podjął pracę około III-go pokazu, który odbędzie się od 1—5 września br. i zawierać ma dekoracje zastaw stołowych dla pań i zakładów gastronomicznych oraz pokaz wianek, koszów bukietowych, wieńców itp. Pokaz ten, do którego liczni wystawcy zgłosili swój udział obiecuje stać się nieomal p. aktem kulminacyjnym w zakresie specjalnych pokazów urządzonych na Pomorskiej Wystawie Ogrodniczo-Przemysłowej w Toruniu. Kierownictwo wyżej wspomnianego pokazu powierzył komitet inspektorowi ogrodów miejskich p. Kazimierzowi Bagińskiemu oraz p. Alfonsowi Puchalskiemu, właścicielowi kwaciarni „Flora” z Torunia, która już kilkakrotnie uzyskała nagrody za wykonane dekoracje (na obecnej wystawie w pierwszym pokazie medal złoty P. I. R. oraz w maju br. 1-szą nagrodę za dekorację okna wystawowego w czasie Wystawy Elektrycznej w Toruniu itd.). Zatem nie wątpimy, że kierownictwo wspólnie z wystawcami zgotują zwiędzającym III. pokaz w czasie od 1—5 września br. rzecz piękną i godną podziwu.

Dodać jeszcze należy, że w czasie trwania pokazu zwiędzający korzystać mogą z 66 proc. zniżki kolejowej w drodze powrotnej, zatem nie zapominajcie korzystać z okazji tej i zwiędzajcie III. pokaz, który trwać będzie od 1—5 września.

Grudziądz.

Zebanie Sokoła I. W czwartek, dnia 23 bm. o godz. 20-iej odbędzie się zebanie miesięczne Sokoła I, w hotelu p. Kellasa przy ul. Wybińskiego. O liczny udział uprasza zarząd.

Zebanie miesięczne Tow. Kupców Samodzielnych odbędzie się dziś, w środę o godz. 8 wieczór, w sali hotelu „Pod Złotym Lwem” (główna sala). Na porządku dziennym: sprawa wyborów do Rady Kasy Chorych m. Grudziądza, sprawa wyborów do Izby Przem.-Handlowej w Grudziądzu oraz pilne sprawy bieżące. Goście mile widziani.

Obwieszczenia.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że zarządzenie wojewody pomorskiego z dnia 29. XI. 1926 L. dz. IX. d 2563/26, w sprawie ograniczenia szybkości jazdy pojazdów mechanicznych w obrębie miasta Grudziądza do 15 klm na godzinę, obowiązuje nadal.

Nie stosujący się do powyższego zarządzenia będą pociągnięci do odpowiedzialności w myśl ustawy z dnia 7. X. 21 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych.

Prezydent miasta: (—) Włodek.

Poświęcenie stacji sanitarnej w Bzowie.

Akcja prowadzona od czasu objęcia Powiat. Kasy Chorych w Świeciu przez komisarza rządowego p. Wachowiaka, znanego nie tylko na Pomorzu, lecz i w Poznańskim, ze swej owocnej pracy na polu najszerszego stosowania opieki społecznej, daje coraz wspanialsze wyniki. Dowodem tego jest poświęcenie już piątej z rzędu stacji sanitarnej na terenie powiatu świeckiego w Bzowie. Pomiędzy przybyłymi na uroczystość poświęcenia zauważono starostę powiatu świeckiego, p. Kowalskiego Leona, lekarza powiatowego p. dra Hillara, lekarza kasowego p. dra Pokorskiego, dyr. Pow. Kasy Chorych w Świeciu p. Jana Dąbrowskiego, dyr. Powiatowej Kasy Chorych w Grudziądzu p. Barańczaka, prezesa zarządu tejże Kasy p. Jańczaka, wójta Kozłowskiego, sołtysa Guzowskiego i radnego Śróbkę i inn.

Jako pierwszy zabrał głos komisarz Wachowiak, podnosząc ważność powołanej do życia

placówki, której zadaniem będzie nieść pomoc i ulgę cierpiącej ludności, następnie powitał przybyłych na uroczystość. Aktu poświęcenia dokonał proboszcz parafji bzowskiej, ks. prof. Lipiński, który w podniosłych słowach przemówił do zebranych. Po przemówieniu ks. Lipińskiego zaśpiewali obecni „Serdeczna Matko”. Następnie zabrał głos starosta Kowalski. Wyraził on swe uznanie dla Pow. Kasy Chorych w Świeciu w osobach pp.: komisarza Wachowiaka i dyr. Dąbrowskiego. P. dr. Hillar i dyr. Dąbrowski w swych przemówieniach zwrócili się do obecnych z gorącym apelem, aby z całym zaufaniem zwracali się do nowej placówki.

Po uroczystości podejmowała gmina zaproszonych gości, gdzie w miłym nastroju spędzono kilka chwil.

Nowej placówce życzymy pomyślnego rozwoju.

Zelio
PASTA TEPI ZIARNA
SZCZURY MYSZY
Łatwe i wygodne stosowanie!
Bezwzględnie pewny skutek!
W sprzedaży:
fubki blaszane po 30 gramów, pudełka tekturowe po 25, 50, 100, 250gr, 1kg.
Wszystkie oszukawki, Bayer. Do nabycia w aptekach i sklepach spożywczych.

Toruń.

Nocny dyżur ma do dnia 24 bm. wyłącznie apteka pod Lwem, Rynek Nowomiejski.

Z Teatru Pomorskiego. W środę dnia 22 bm. o godz. 7.15 wieczorem po raz trzeci komedja J. Deval'a p. t. „Simona”, pełna humoru a jednak nie pozbawiona głębszego podłoża psychologicznego. Pomysłowa reżyserja i subtelna gra ulubieńca toruńskiej publiczności, p. Karola Bandy, artystycznie ujęta przez p. Turońską postać bohaterki „Simony” oraz pełne życia kreacje pp. Wasilewskiego, Sznage-Andruszewskiej, Waczyńskiej, Okazańskiej i Lenczewskiego — zapewniają „Simonie” długotrwałe powodzenie.

W przygotowaniu doskonała farsa z amerykańskiego scenarjusza filmowego p. t. „Potasz i Perlmutter”, o której obszerniej napiszemy jutro.

Powodzenie wystawy. Mimo niezbyt sprzyjającej pogody zwiędziło dnia 19 bm. Pomorską Wystawę Ogrodniczo-Przemysłową w Toruniu 6406 osób. Jest to cyfra rekordowa.

Z urzędu stanu cywilnego. W czasie od 12 do 18. bm. urodziło się 20 chłopców (12 dziewcząt, w tem 5 nieślubnych, 1 nieżywe, razem 32 dzieci. Zmarło 5 mężczyzn, 5 kobiet, 10 dzieci, razem 20 osób. Ślubów zawarto 9.

Święto pułkowe 8 pułku saperów. Dnia 25 bm. obchodzi 8 pułk sap. w Toruniu doroczne święto pułkowe. Z okazji tej zapraszam do wzięcia jaknajliczniejszego udziału w uroczystościach, które nam z pod jednego sztandaru są tak bliskie sercu. Program uroczystości nast.: 1) Msza polowa na dziedzińcu koszar 8 p. sap. o godz. 10 rano. 2) Rozdanie odznaki pułkowej. 3) Defilada. 4) Wspólny obiad żołnierski. — Dowódca 8 p. sap. A. Aleksandrowicz, podp.

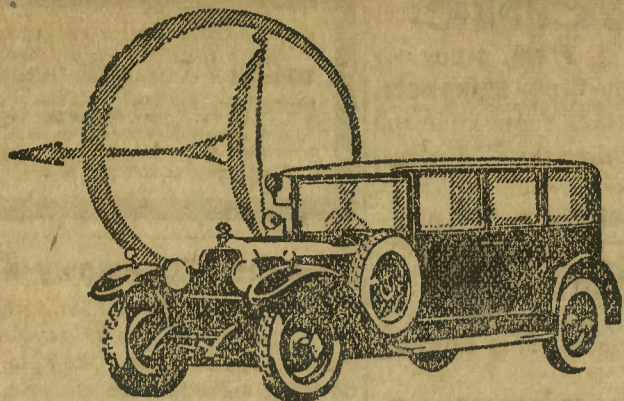
Przywódcy socjalistów w Toruniu zasądzeni za oszustwo na szkodę organizacji robotniczej.

Dwaj znani przywódcy robotników z pod czerwonego sztandaru, Józef Baran i Władysław Kamiński, zatrudnieni jako mechanicy w hut. parku lotniczym, założyli organizację pracowników cywilnych parku lotniczego (rzekomo dla dobra robotników), celem uzyskania kredytów u kupców. Kamiński został przewodniczącym, a Baran rewizorem założonego przez siebie towarzystwa. Ci sławetni przywódcy proletariatu, wystawiali robotnikom asygnaty na pewne kwoty, które później za wiedzą komendanta parku były od robotników przez płatnika ściągane i wręczone Kamińskiemu. Kamiński znowu miał wyrównywać pretensje kupców, zaś Baran miał wypłaty te kontrolować. Jak się później okazało, pieniądze te nie zostały kupcom wpłacane, lecz przez obydwoh roztrwonione na własne cele i hulanki. Sprzeniewierzona suma wynosi przeszło 9 tysięcy zł, którą to kwotę robotnicy muszą za swych pensyj kupcom spłacać.

W izbie karnej sądu okręgowego w Toruniu, odbyła się przeciwko obydwom oskarżonym rozprawa karna. Po przesłuchaniu świadków sąd skazał Kamińskiego na 13 miesięcy więzienia, a Barana na 6 miesięcy więzienia.

AUSTRO-DAIMLER

Typ Adr. 12/70 H. P.

Najnowocześniejszy samochód świata. — Dzięki swej specjalnej konstrukcji podwozia zdobył sobie nie tylko w Polsce lecz na całym kontynencie najwyższe uznanie. Zupelne bezpieczeństwo jazdy. Największe przeciętne szybkości. Wytworne karoserje wyposażone w wszelkie akcesoria.

„Austro-Daimler” Oddział w Poznaniu

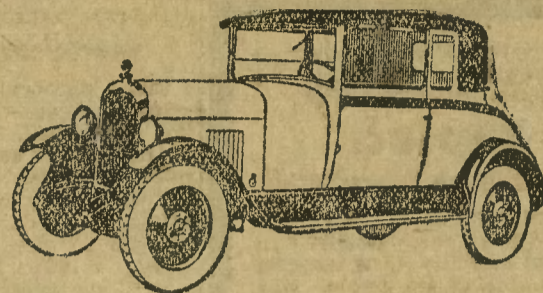
ul. Dąbrowskiego 7. — Warsztaty i garaże. — Telefon 15-58, 16-65.

Agenci: **Fatarski i Ska, Bydgoszcz, Gdańska 152, tel. 143** — **R. Sewandowski, Inowrocław, Rynek 16, tel. 300**

CITROËN

6/25 H. P. typ B. 14 model 1928.

Największa produkcja samochodów w Europie. — Samochód szybki, najtańszy w użyciu, wyposażony luksusowo. Wszystkie typy karoserji.

Obwieszczenie. W tutejszym rejestrze spółdzielni nr. 89 wpisano dzisiaj przy Spółdzielni Spółzycowców Towarzystwa Urzędników Komunalnych Spółdz. zapisana z ograniczoną poręką w Bydgoszczy, że firma wygasła. (22188)
Bydgoszcz, 10 sierpnia 1928 r. **Sąd Powiatowy.**

Przetarg ofertowy.

Magistrat m. Sołca Kujawskiego zamierza wydać w drodze przetargu publicznego wykonanie

prac murarskich i ciesielskich

wylacznie dostawy cegły, wapna, cementu i piasku przy budowie dalszego większego domu mieszkalnego.

Oferty należy składać w zapieczętowanych kopertach i z odpowiednim napisem do wtorku, dnia 23 sierpnia 1928 r. godzina 11 przed południem do Magistratu, w którym to czasie i w tymże dniu nastąpi otwarcie ofert.

Tamże można pobrać za zapłatą 1,50 zł wzory ofertowe jak również przejrzeć bliższe warunki i plany.

Magistrat zastrzega sobie prawo swobodnego wyboru oferenta. (22299)

Dyrekcja Dróg Wodnych w Toruniu

rozpisuje niniejszem

KONKURS

na stanowisko 2 kapitanów pogłębiarki (bagermistrzów) do obsadzenia na pogłębiarkach rzecznomorskich, jednej kublowej, drugiej ssącej. (22202)

Do stanowisk tych przywiązane są pobory XI. wzgl. X. st. sl. funkcyjarskich niższych, zależnie od kwalifikacji, praktyki itp. oraz dodatki podczas pracy poza miejscem przydziału, którym jest Tczew (Zarząd Dróg Wodnych), unormowane obowiązującymi rozporządzeniami.

Do podania należy dołączyć:

- 1) metrykę urodzenia,
- 2) poświadczenie obywatelstwa polskiego,
- 3) świadectwo wykształcenia w oryginałach lub uwierzytelnionych odpisach,
- 4) świadectwo moralności, wystawione przez władzę policyjną,
- 5) dokładny życiorys, poparty dokumentami,
- 6) ewentualne referencje.

Posada może być objęta zaraz. Przyjęcie nastąpi narazie za kontraktiem. Podanie należy kierować do Dyrekcji Dróg Wodnych w Toruniu (ul. Bydgoska 22) najpóźniej do 31 sierpnia 1928 r.

Dyrektor Dróg Wodnych
(-) Born.

Dzielne stenotypistki

piszące biegle na maszynie obeznane w języku polskim i niemieckim mogą się zgłosić piśmiennie z podaniem życiorysu i odpisami świadectw do **Fr. Hege**, fabryka mebli artystycznych Bydgoszcz, ulica Podgórna nr. 26. (21892)

Od 1-go października 1928 r. przyjmujemy do prywatnej kolejki Twardogóra - Nowe **KIEROWNIKA** (Wolne mieszkanie, opał, światło, 300 złotych). Zgłosz. z referencjami i życiorysem przelać: **Kowalski, starosta, Świecie.** (22207)

Każdy może sam przefarbować obuwie oraz wszelkie wyroby skórzane

„SKINOL-FARBA”

DO SKORY
W 26 KOLORACH — WSZYSTKIE KOLORY NIE ŚCIERA SIĘ
ZADAC W SZCZĘCIE

Przetwory Chemiczne „SKINOL”, Sp. z ogr. odp.
Warszawa, Złota 52, tel. 31-78.

Głównie zastęstwo przyborów pszczelarskich

Ule-kószki

Drzewo na ramki — sztuczną węzę oraz wszelkie narzędzia bartnicze

poleca (15176)

Fa. JULJ. MUSOLFF

Tow. z ogr. poręką
ul. Gdańska 6 BYDGOSZCZ Tel. 26 i 1650

Ogórki

po najwyższych cenach dziennych za gotówkę kupujemy. Umowy na uprawę na przyszły rok mogą być teraz już zawarte. (22324)

„Olus” Fabryka Konserw T. z o. o.
Chełmno, ul. Dworcowa 5.

Magistrat miasta Grudziądza szuka

parterowej ubikacji

nadającej się na uruchomienie miejskiej ochronki w okolicy ul. Nadgórnej, Fortecznej lub Koszarowej. Zgl. upr. się skierować do Magistratu Wydz. I Grudziądz, dnia 20 sierpnia 1928 r. (22308)
Magistrat.

2000 ctr. kapusty

natycumlast na sprzedaż.

Maj. Kamieniec

poczta i stacja Strzelewo, powiat Bydgoszcz.
Telefon: Strzelewo 16. (22325)

Pamiętaj!
że najlepszy angielski
NOŻYK do golenia

to

bo (19312)

„SOUPLEX”
to szczyt doskonałości.

Wylączna sprzedaż:
D/H Henryk Kahan
Warszawa, Żabia 4.

Pięgi
złote piamy, opalenizne usuwa pod gwarancją aptekarza Jana Gadebuscha „AXELA”, krem od pięgow 1/2 słoika 2,50 zł, 1/4 słoika 4,50 zł do tego mydło „AXELA” 1 kaw. 1,25 zł, 3 kaw. 3,50 zł. Do nabycia w Bydgoszczy w następujących drogerjach:

Apteka pod Aniołem, Gdańska, Fr. Bogacz, Dworcowa 54, St. Bożęski, Gdańska 23, M. Buzalski, Grunwaldzka-Drogerja, Drogerja pod Lwem, Sienkiewicza 48, Drogerja pod Labędziem, Gdańska 3, Foto-Drogerja, Jagiellońska 43, J. Gluma, Dworcowa 19a, M. Górecki, Pomorska 8, H. Gundlach, Poznańska 4, W. Heydemann, Gdańska 20, B. Kłodowski, Długa 64, Hindemann Nakielska, Kopezyński, Śniadeckich, I. Kotłega, Dworcowa 13, Apt. Kuźaj, Długa, A. B. Lewandowski, Długa 41, J. Owczarek, Grunwaldzka nr. 13, Apteka Piastowska, Pl. Piastowski, Apt. Ig. Rochon, Niedźwiedzia, Karol Stark, Gdańska 48, Apt. Umbreit, Bydgoszcz-Okole, Apteka drogerja H. Walter, Gdańska 37, Schiefelbein, Bydgoszcz, Bocianowo, Nowicka, Bydgoszcz, Zbożowy Rynek 3, A. Kloniecki, Osle (Pomorzanie), Br. Gruber, Włocławek, Hüllera, R. Kowal, Włocławek, Rynek 6, A. Sturzel, Nakło, Hüllera 123. (4280)

22250
Wróciłam
Dr. med. H. Zielińska
Aleje Mickiewicza 17

Wróciłem
Dr. Gerdom
Gdańska 159.
12073

Mydło z amorkiem
Borno-tymolowe

Mag. Farm. W. Paździerskiego udelikatnia cerę i usuwa wszelkie defekty, piegi, liszaje itp.

zł. 20 Żądać wszędzie! zll. 20
Fabr. składn.

„Pharmachemia” Bydgoszcz, tel. 146

Kursy samochodowe **Z. Kochańskiego** w Bydgoszczy 3 Maja 14a, tel. 1183 szkoła szoferów zawodowych oraz amatorów. Prospekty wysyła się na życzenie. Zapisy przyjmuje się 1881 codziennie.

Rzadko korzystna okazja!
Mój od 36 lat istniejący interes towarów cukrowych hurt. i detal. wydzierżawie z mieszkaniem od października 1928 na dłuższy czas. Bliższe szczegóły u Rudolf Alber, ul. Gdańska 31-32, III ptr.

Elewa

z średnim wykształceniem szkolnym zaraz poszukuje „PŁEKNUR”
Dom Rolniczo Handlowy Kcynia. (22292)

Kelnera

przyjmie zaraz (22222)
Hotel W. Paździerski
Mrocza - Tel. 3.
Warunki: kaucej 1000 zł (tysiąc), bufet na rachunek

Stemple
kautukowe i metalowe w **Wielu**
Fr. Zawadzki
Bydgoska
Fabr. Stempli
Pomorska 13
Telefon 70

MYDŁO SŁONIOWE
Kosznika
NAJLEPSZE

Aparat RADIO-BIOLA

najnowszy wynalazek dr. Farnhama

leczy pod gwarancją wszelkie chroniczne cierpienia:

reumatyzm, artretyzm, paraliż,
choroby wątroby, nerek, otyłość i t. d.

21314

Informacji udziela:

Oskar Bartosz, Bydgoszcz, ul. Ossolińskich 811 p.
Mogilno, ul. Kościuszki 1. Starogard, ul. Skarszewska 21.

KUPUJCIE WYROBY
Boguna
firmy C. F. MÜLLER i SYN
BOGUSZEWO-POMORZE.
FABRYKA POWIDEL BURACZANYCH
MARMELAD I POWIDEL ŚLIWKOWYCH
ADRES TELEGRAFICZNY: „BOGUNA”
ROK ZAŁOŻ. 1881. — TELEFON 1 i 11
WSZĘDZIE DO NABYCIA.

1828

100

1928

Z okazji jubileuszu firmy i poświęcenia cegielni
zamykamy w sobotę, 25 sierpnia
nasze biura handlowe oraz młyny, tartak i cegielnię na cały dzień.
KANTAK i SKA T. z KORONOWO
o.p.

22302

Przetarg.

Wydział Powiatowy w Sępólnie ogłasza niniejszym publicznym przetargu pisemnym na roboty blacharskie i pokrycie dachu korjolitem przy budowie gmachu Starostwa w Sępólnie.

Słup kosztorysu otrzymać można za opłatą 3,00 zł w Pow. Urzędzie Budowl. w Sępólnie, dokąd uprasza się również nadsyłać oferty w zalakowanej kopercie z odnośnym napisem z dołączeniem kwitu Kasy Komunalnej w Sępólnie na złożone wadium w wysokości 5% oferowanej sumy.

Otwarcie ofert nastąpi 30 bm. o godzinie 14 w obecności ewentl. przybyłych reflektantów.

Starosta.

w z. (-) Prądyński, dep. pow. (22186)

Wywołanie.

Albin Kopecki, kupiec w Koronowie, przez swego zastępcę procesowego Górzyńskiego w Koronowie wniósł o wdrożenie postępowania wywoławczego po myśli § 1170 u. c. celem wykluczenia wierzycieli z hipoteki ciężącej na jego nieruchomości Koronowo tom III, karta 144 w dziale III pod liczbą 6 na rzecz a) Jetty Cohn, urodzonej w roku 1817, b) Arndta Cohna, urodzonego 12 stycznia 1827 — zamieszkałych dawniej w Koronowie — zapisanej na podstawie działu spadkowego dnia 9 października 1840 r. w kwocie 45 talarów schedy po matce wraz z odsetkami i okowiazkiem wyposażenia wierzycieli odpowiednio do ich stanu.

Następców prawnych wierzycieli z hipoteki wzywa się, by najpóźniej w terminie wywoławczym dnia 9 października 1928 r. o godzinie 10 przed podanym sądem, pokój 14, zgłosili swe prawa, w przeciwnym razie zostaną ze swymi prawami wykluczeni.
Koronowo, dnia 16 sierpnia 1928 r.

Sąd Powiatowy. (22205)

NA RATY NA RATY
RADJO
APARATY I CZĘŚCI SKŁADOWE
Największy wybór nowości
ZAKŁADY RADJOTECHNICZNE
Inż. R. i T. JANKOWSCY
Bydgoszcz, Śniadeckich 2. Tel. 11-07.
1048

Zawiadomienie.

Niniejszym zawiadamiamy P. T. Klientelę, że nabyliśmy

fabrykę mydeł J. G. Boehlke

w Bydgoszczy, istniejącą od 80 lat

i takową prowadzimy pod własną firmą.

Z wyrobów naszych polecamy z najdelikatniejszych oleji i tłuszczów roślinnych produkowane i pod gwarancją od wszelkich szkodliwych domieszek wolne:

BOEHLKEGO mydło do prania w ryglach znak „STELLA” Boehlkego
BOEHLKEGO „ ” w kartonach „Sowa”
BOEHLKEGO „ ” w kawałkach „Słoniowe”
BOEHLKEGO „ ” w „Oranienburskie” Boehlkego

BOEHLKEGO mydła toaletowe:

„KAPIELOWE” - „KWIATOWE” - „LANOLINOWE”
„MIGDAŁOWE” - „GLICERYNOWE” - „LILJ.-MLECZNE”

BOEHLKEGO proszki mydlane:

„PERZYL” - „ŚNIEG” - „IWONKA” - „BIELNIK z tlenem”

BOEHLKEGO mydła maziste

Sprzedaż hurtowa i detaliczna w naszych biurach i składach.

L. Kowalski, J. Walczak i S-ka

Pomorska Wytwórnia Chemiczna

Bydgoszcz, Podwaie 2. Telefon 10-80.

Żądajcie wszyscy wyrobów „BOEHLKEGO”

gdyż są najlepsze i w użyciu najtańsze.

Dla składów kolonialnych specjalne rabaty!

(22285)

Ogród „Resursy Kupieckiej”
Jagiellońska 25 telefon nr. 1916

Codziennie

Wieczory atrakcyj taneczno-komicznych

Dziś w czwartek zmiana programu

Doberowo dostosowana orkiestra. DANCING

Początek koncertu o g. 6, programu og. 8.30

W razie niepogody na sali. (21700)

Przyjdź osobiście

Ibo nadeślij charakter pisma swój lub zainteresowanej osoby. Zakomunikuj imię, rok i miesiąc urodzenia, kawaler, żonaty, wdowiec, ilość osób najbliższej rodziny, a otrzymasz szczegółową analizę charakteru, określenie zalet, wad, zdolności i przeznaczenia. Odpowiedź na szczerze zadane pytania, jak również horoskop słynnego medjum M-lle Evigny — bezinteresownie. Leczą pokrycie kosztów ogłoszeń, wydatków pocztowych i kancelaryjnych załączony zł 2.— (można w znaczkach pocztowych). Osobiście przyjmuje 12-7. Protokoły, odczyty, podziękowania najwybitniejszych osób stolicy. Warszawa, Psycho-Grafolog Sztyler-Szkolnik, Redakcja „Swit”, Nowowiejska 82 m. 6. Ogłoszenia załączyć do listu. (18154)

Wielki popyt na

Jähnego-Pianina

jest najlepszym dowodem
pierwszorzędnej jakości.

Złoty medal (21826)

Centrala Pianin

Bydgoszcz, Pomorska 10. Tel. 17-38.

Przedstawiciele w wszystkich większych miastach.

Ogłaszajcie się w Dzienniku Bydgoskim!

Bank M. Stadthagen Tow. Akc. Bydgoszcz.

Załatwiamy wszelkie czynności bankowe. Wynajmujemy pancerne schowki.

Przyjmujemy wkłady oszczędnościowe, złotowe, walutowe na korzystnych warunkach.

Kasy czynne od godz. 8.30 do 1.30.

(20559)

Cena ogłoszeń: 20 gr. za milim. 1 łamowo, szer. 38 m/m. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 50 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 90 gr., na dalszych stronach 75 gr. za milim. 1 łam., szer. 67 m/m. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 20 gr., każde dalsze 10 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% zniżki. Przy powtórzeniu ogłoszeń udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie zniżki upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy, Bank Gospodarstwa Krajowego, Bank M. Stadthagen. — Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.

Wydawca, nakładem i ozcionkami: Drukarnia Bydgoska Sp. Akc. w Bydgoszczy. — Redaktor odpowiedzialny: Henryk Ryszewski w Bydgoszczy.